

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 321

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 24 aprilie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 43 din 22 ianuarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 pct. 4—6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare	2—8	1.012. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aducerea la cunoștința publică a sectoarelor cadastrale din 2 unități administrativ-teritoriale din județul Ialomița în care se derulează lucrări de înregistrare sistematică	20—22
Decizia nr. 48 din 22 ianuarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (15) și (16) din Codul de procedură penală	9—12	1.021. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aducerea la cunoștința publică a sectoarelor cadastrale din unitatea administrativ-teritorială Estelnic din județul Covasna în care se derulează lucrări de înregistrare sistematică	23—24
Decizia nr. 50 din 22 ianuarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 221 alin. (6) din Codul de procedură penală	13—15	1.022. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aducerea la cunoștința publică a sectoarelor cadastrale din 2 unități administrativ-teritoriale din județul Mehedinți în care se derulează lucrări de înregistrare sistematică	25—27
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.010. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aducerea la cunoștința publică a sectorului cadastral din unitatea administrativ-teritorială Poienarii de Muscel din județul Argeș în care se derulează lucrări de înregistrare sistematică	16—17	3.763. — Ordin al ministrului educației naționale privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Model” din satul Valea Voievozilor	28—29
1.011. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aducerea la cunoștința publică a sectoarelor cadastrale din unitatea administrativ-teritorială Deva din județul Hunedoara în care se derulează lucrări de înregistrare sistematică	18—19	3.764. — Ordin al ministrului educației naționale privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Gărgărița” din comuna Mărăcineni	29—30
		3.765. — Ordin al ministrului educației naționale privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG din municipiul Craiova	30—31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 43**

din 22 ianuarie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor
art. 40 pct. 4—6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015
privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016,
prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Vasile Tomoiagă în Dosarul nr. 2.237/100/2016 al Tribunalului Maramureș — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 389D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.182D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, „cu referire la art. 28, art. 29 și art. 30 din Legea nr. 223/2015”, excepție ridicată de Ion Ioana în Dosarul nr. 2.706/3/2017 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

4. La apelul nominal răspunde autorul excepției de neconstituționalitate. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.360D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 28 pct. 10 din Legea nr. 223/2015, astfel cum a fost completată prin art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015”, excepție ridicată de Mihai Muscalu în Dosarul nr. 1.150/62/2017 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă.

6. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosar, autorul excepției de neconstituționalitate, Mihai Muscalu, a depus note de ședință prin care solicită admiterea acesteia, precum și judecarea în lipsă.

7. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Autorul excepției Ion Ioana nu este de acord cu conexarea. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.182D/2017 și

nr. 2.360D/2017 la Dosarul nr. 389D/2017, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 2.182D/2017, Ioana Ion, care solicită admiterea acesteia. În acest sens arată că o lege organică (Legea nr. 223/2015) a fost modificată printr-o ordonanță de urgență a Guvernului (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015), fără a se justifica urgența emiterii acesteia. Se încalcă astfel prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece nu există o situație extraordinară pentru adoptarea acesteia, iar urgența reglementării nu este motivată. Totodată, se susține că prevederile criticate contravin și dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 afectează drepturi fundamentale. De asemenea, se susține că prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind principiul egalității în fața legii, ale art. 41 alin. (2) privind măsurile de protecție socială, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 47 alin. (1) privind nivelul de trai, precum și jurisprudența Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Se mai invocă și motive de neconstituționalitate intrinsecă, ce țin de tehnica legislativă. Autorul excepției mai susține că dispozițiile art. 40 pct. 4—6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 modifică prevederile art. 28 din Legea nr. 223/2015, micșorând baza de calcul prevăzută pentru stabilirea pensiei militare de stat, prevederile art. 29, prin stabilirea pensiei militare de stat la 65% din baza de calcul, încalcând astfel grav principiul egalității și al nediscriminării, precum și prevederile art. 30 din Legea nr. 223/2015, ajungându-se la nevalorificarea integrală a pensiei suplimentare și a condițiilor de muncă. În final, se susține că aceste modificări aduse Legii nr. 223/2015 prin art. 40 pct. 4—6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au generat discriminări majore în cadrul aceleiași categorii sociale, respectiv între militari, cu privire la pensia de serviciu, și, ca urmare, trebuie să fie repuse în plată pensia suplimentară, pensia civilă pentru stagiul civil adăugat, să fie valorificate integral condițiile de muncă, așa cum au fost recunoscute prin anexele deciziilor de pensie, toate aceste drepturi trebuind a fi calculate la nivelul tuturor veniturilor brute realizate în cele 6 luni consecutive din ultimii 5 ani de activitate, actualizate la data de 1 ianuarie 2016. Depune concluzii scrise în acest sens.

9. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neintemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Cu privire la invocarea art. 115 alin. (4) din Constituție, consideră că acesta nu este încălcat, deoarece în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 se oferă o justificare a urgenței, necesară și suficientă, chiar dacă aceasta nu este mulțumitoare pentru părți. Totodată, susține că textele criticate nu retroactivează, ci se aplică de la data intrării lor în vigoare, iar măsura recalculării pensiilor se aplică pentru viitor. Cât privește

art. 44 din Constituție, arată că pensia militară de stat este derogatorie de la principiul contributivității, nefiind un drept câștigat, se acordă de stat și se plătește de la bugetul de stat. În final, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 349 și nr. 350 din 22 mai 2018 și nr. 652 și nr. 656 din 30 octombrie 2018, și apreciază că excepția este nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

10. Prin Încheierea din 19 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.237/100/2016, **Tribunalul Maramureș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Vasile Tomoiagă în cadrul soluționării contestației la decizia de pensionare.

11. Prin Încheierea din 16 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.706/3/2017, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, „cu referire la art. 28, art. 29 și art. 30 din Legea nr. 223/2015”**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ioana Ion în cadrul soluționării contestației la decizia de pensionare.

12. Prin Încheierea din 19 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.150/62/2017, **Tribunalul Brașov — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 28 pct. 10 din Legea nr. 223/2015, astfel cum a fost completată prin art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015”**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mihai Muscalu în cadrul soluționării contestației la decizia de pensionare.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că Legea nr. 223/2015 este o lege organică, astfel că nu putea fi modificată decât printr-un act normativ de aceeași natură și forță juridică, iar nu printr-o ordonanță de urgență a Guvernului. Se încalcă astfel dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție.

14. De asemenea, se susține că prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 se încalcă și dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, deoarece protecția socială reprezintă un ansamblu de acțiuni, decizii și măsuri întreprinse de societate pentru prevenirea, diminuarea sau înlăturarea consecințelor unor evenimente considerate ca fiind riscuri sociale pentru condițiile de viață ale populației. Protecția socială are la bază principiul solidarității umane, adică solidaritatea celor care nu au copii cu cei care și-au asumat sarcina să crească și să educe generațiile viitoare, solidaritatea celor sănătoși față de cei bolnavi, solidaritatea celor activi față de cei în vârstă, solidaritatea celor angajați față de cei în șomaj. Ca atare, orice aspect care vizează protecția socială — în speță, pensiile — trebuie reglementat prin lege organică. Or, având în vedere că dispozițiile art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 modifică prevederi ale Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, acestea contravin dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție.

15. Totodată, se susține că sunt încălcate și dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție privind calitatea legii, în componenta sa referitoare la previzibilitatea acesteia, întrucât polițistul pensionar (care se poate raporta, în aceste condiții, doar la prevederile legii) nu este în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea corectă a

derulării procedurii pensionării, a condițiilor de pensionare sau a condițiilor de recalculare a pensiei.

16. Cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, se susține că se creează discriminări între pensionarii militari și ceilalți pensionari care beneficiază de pensii de serviciu.

17. În plus, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.182D/2017, autorul excepției de neconstituționalitate consideră, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin art. 15 alin. (2) din Constituție privind principiul neretroactivității legii, principiul drepturilor câștigate, precum și art. 44 din Constituție, prin afectarea cuantumului pensiei — bun câștigat. În acest sens, se susține că măsura privind recalcularea pensiilor stabilite prin legi speciale, aflate în plată la data introducerii sistemului unitar de pensii publice, nu se poate face decât cu încălcarea principiului neretroactivității, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 830 din 8 iulie 2008, nr. 375 din 6 iulie 2005, nr. 57 din 26 ianuarie 2006 și nr. 120 din 15 februarie 2007, prin care s-a statuat că noile reglementări nu pot fi aplicate cu efecte retroactive. În cazul de față, deoarece măsurile propuse nu sunt de natură penală sau contravențională, ci au caracter civil, ele pot viza doar cazurile care se vor ivi după intrarea în vigoare a legii, nu și situațiile deja existente. Ca urmare, la recalculare nu se poate diminua cuantumului pensiei la 65%, când nivelul odată câștigat a fost de 85%, cu posibilitatea de a se ajunge la 100%, în baza sporurilor și grupelor de muncă deja câștigate. Totodată, se susține că se încalcă și „indicatorii care au fost luați în calcul și calculele efective efectuate, având în vedere că veniturile lunare obținute nu sunt complete și nu au fost actualizate corespunzător cu cuantumul funcțiilor și gradelor militare aflate în plată la 1 ianuarie 2016”.

18. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin, de asemenea, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 a fost adoptată fără să existe urgența reglementării.

19. În final, se susține că dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 încalcă art. 16 din Constituție, deoarece instituie discriminări între pensionarii militari cu aceleași grade, nivel de funcții și responsabilități, precum și art. 44 din Constituție, deoarece diminuează dreptul de pensie — bun câștigat, sens în care se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la dreptul de proprietate.

20. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.360D/2017, autorul excepției mai consideră că prevederile art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015, introduse prin art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, potrivit cărora „*Alegerea perioadei care se ia în considerare la stabilirea bazei de calcul al pensiei militare de stat se poate face o singură dată*”, sunt neconstituționale, deoarece persoanele care doresc să se pensioneze nu au informații complete cu privire la „cuantumul veniturilor realizate lunar, la datele din buletinele de calcul valorificate pentru emiterea unei decizii, aceste date fiind detaliate numai în statele de plată existente în arhivele Ministerului Apărării Naționale (la care nu au acces)”. Astfel, obligativitatea de a opta o singură dată pentru perioada care se ia în considerare la stabilirea bazei de calcul al pensiei militare contravine Constituției.

21. **Tribunalul Maramureș — Secția I civilă** consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, întrucât relația dintre puterea legislativă și cea executivă se exprimă prin competența Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență, în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4) din Constituție. Ordonanța de urgență, ca act normativ ce permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare, se justifică prin necesitatea și urgența reglementării acestei situații care, datorită circumstanțelor sale, impune adoptarea unei soluții imediate în vederea evitării unei

grave atingeri aduse interesului public. Adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 a fost justificată de necesitatea unei intervenții legislative rapide, care să reglementeze pensiile militare de stat, în contextul în care s-a apreciat că Legea nr. 223/2015, ce urma să intre în vigoare la data de 1 ianuarie 2016, conținea prevederi arbitrare în interpretare, care puteau determina diferențieri de tratament aplicabil pensionarilor în etapa de stabilire, recalculare și/sau actualizare a pensiilor militare de stat. În condițiile neadoptării măsurilor de modificare și completare a Legii nr. 223/2015, era imposibilă emiterea normelor juridice de rang inferior și exista riscul apariției unui nou val de litigii de anvergura celui din anii 2010—2012.

22. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate, deoarece aceasta ar echivala cu o antepunțare în cauză, în sensul art. 42 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

23. **Tribunalul Brașov — Secția I civilă** nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

24. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

25. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se arată că, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale (de exemplu, Decizia nr. 1.547 din 6 decembrie 2011), nu există o interdicție pentru ordonanțele de urgență ale Guvernului de a reglementa în domeniul legilor organice. Având în vedere dispozițiile art. 115 din Constituție, care consacră în mod expres posibilitatea delegării legislative, nu se poate susține faptul că legiferarea prin intermediul ordonanței de urgență este de natură a încălca principiul separației puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție. În ceea ce privește lipsa de previzibilitate a textului criticat, se menționează faptul că ordonanțele de urgență ale Guvernului, prin natura lor, cuprind dispoziții a căror intrare în vigoare într-un termen scurt se impune, pentru a evita producerea unor consecințe grave, ca urmare a apariției unei situații extraordinare. În acest sens, se redau cele precizate în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015. Referitor la invocarea art. 16 din Constituție, se consideră că această susținere este neîntemeiată, sens în care se invocă jurisprudența Curții Constituționale. Cu privire la încălcarea art. 44 din Constituție, precizează că, potrivit art. 122 din Legea nr. 223/2015, militarii pot opta pentru modul de calcul al pensiei prevăzut de Legea nr. 263/2010, astfel încât susținerea privind afectarea dreptului de proprietate este neîntemeiată. În final, se arată că susținerea referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție privind principiul neretroactivității legii este neîntemeiată, deoarece măsura recalculării pensiilor își produce efecte de la data intrării în vigoare a legii criticate, fără a fi afectate pensiile deja încasate. Așadar, este vorba despre o aplicare imediată a legii noi, iar nu despre aplicarea retroactivă a acesteia.

26. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, în expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, urgența acestui act normativ este justificată de faptul că în textul Legii nr. 223/2015, ce urma să intre în vigoare la data de 1 ianuarie 2016, existau prevederi arbitrare în interpretare, care puteau determina diferențieri de tratament aplicabil pensionarilor, în etapa de stabilire, recalculare și/sau actualizare, fiind imposibilă emiterea normelor juridice de rang inferior, existând astfel riscul apariției unui nou val de litigii de anvergura celui din anii 2010—2012. Prin urmare, este

îndeplinită existența cumulativă a două elemente: urgența reglementării, în situații care impun luarea unor soluții imediate, și evitarea unei grave atingeri aduse interesului public. Ca atare, este subliniat clar și fără echivoc interesul public ce este lezat, astfel încât situația avută în vedere de Guvern poate fi calificată ca fiind una extraordinară. Pe cale de consecință, se poate susține existența unei urgențe în adoptarea reglementării criticate. Referitor la încălcarea art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, se apreciază că această critică este neîntemeiată, întrucât interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legii organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în temeiul unei legi de abilitare, or ordonanța de urgență nu este o varietate a acesteia. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale. Cu privire la critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, consideră că aceasta este neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 330 din 27 noiembrie 2001. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dreptului de proprietate, prin diminuarea pensiei — considerată ca fiind un drept câștigat —, se invocă jurisprudența Curții Constituționale și se arată că intervenția legiuitorului delegat nu a afectat drepturi câștigate, pensiile în baza Legii nr. 223/2015 nefiind în plată la data modificării. În al doilea rând, se arată că pensia militară de stat nu este o pensie bazată pe contributivitate, ci una derogatorie de la principiul contributivității, acesta din urmă stând la baza pensiilor publice stabilite conform Legii nr. 263/2010. Spre deosebire de pensiile publice, pensiile militare de stat nu se plătesc din bugetul asigurărilor sociale, ci se plătesc din bugetul de stat. Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul păstrării în plată a cuantumului cel mai favorabil al pensiei vizează numai pensiile întemeiate pe sistemul contributiv, întrucât numai în acest caz cuantumul pensiei poate fi considerat un drept câștigat (în acest sens, a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 549 din 15 octombrie 2014).

27. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la Dosarul nr. 2.182D/2017 de către autorul excepției și notele scrise depuse la Dosarul nr. 2.360D/2017 de către autorul excepției și partea Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale, susținerile autorului excepției Ioana Ion din ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

28. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

29. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în încheierile de sesizare, îl constituie prevederile art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015. Analizând însă susținerile autorilor excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că aceștia critică, atât din punctul de vedere al neconstituționalității intrinseci, cât și din punctul de vedere al neconstituționalității extrinseci, numai prevederile art. 40 pct. 4—6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, care modifică art. 28—30 din Legea nr. 223/2015. Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile

art. 40 pct. 4—6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, având următorul conținut: „Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

[...]

4. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 28

(1) Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie, la alegerea persoanelor prevăzute la art. 3 lit. a)—c), în care nu se includ:

a) diurnele de deplasare și de delegare, indemnizațiile de delegare, detașare sau transfer;

b) compensațiile lunare pentru chirie;

c) valoarea financiară a normelor de hrană și alocațiile valorice de hrană;

d) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum și a uniformelor obligatorii și a drepturilor de echipament;

e) primele și premiile, cu excepția primelor de clasificare, de specializare și de ambarcare pe timpul cât navele se află în baza permanentă;

f) indemnizațiile de instalare și de mutare, precum și sumele permise, potrivit legii, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

g) contravaloarea transportului ocazionat de efectuarea concediului de odihnă, precum și a transportului la și de la locul de muncă;

h) plățile compensatorii și ajutoarele la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu cu drept la pensie;

i) compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat;

j) restituiri și plăți de drepturi aferente altei perioade de activitate decât cea folosită la stabilirea bazei de calcul;

k) majorările/stimulările financiare acordate personalului pentru gestionarea fondurilor comunitare, precum și a împrumuturilor externe contractate sau garantate de stat;

l) drepturile salariale acordate personalului didactic salarizat prin plata cu ora și drepturile salariale acordate pentru efectuarea orelor de gardă de către personalul medico-sanitar;

m) sumele încasate în calitate de reprezentanți în adunările generale ale acționarilor, în consiliile de administrație, în comitetele de direcție, în comisiile de cenzori sau în orice alte comisii, comitete ori organisme, acordate potrivit legislației în vigoare la acea dată, indiferent de forma de organizare sau de denumirea angajatorului ori a entității asimilate acestuia;

n) drepturile specifice acordate personalului care a participat la misiuni și operații în afara teritoriului statului român;

o) sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale acordate și personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, prevăzute în anexa nr. II — Familia ocupațională de funcții bugetare „Învățământ” și în anexa nr. III — Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate” la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare;

p) alte venituri care, potrivit legislației în vigoare la data plății, nu reprezintă drepturi de natură salarială sau asimilate salariilor.

(2) Pentru militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special pensionați în condițiile art. 19, 26 și 38, baza de calcul utilizată pentru stabilirea pensiei militare de stat este cea prevăzută la alin. (1), actualizată la data deschiderii dreptului la pensie.

(3) Actualizarea prevăzută la alin. (2) se face la deschiderea drepturilor de pensii ca urmare a majorării soldei de funcție/salariului de funcție și soldei de grad/salariului gradului profesional, deținute la data trecerii în rezervă/încetării raporturilor de serviciu.

(4) Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat pentru perioadele în care personalul s-a aflat în misiune temporară sau permanentă în străinătate este cea prevăzută la alin. (1) sau (2) corespunzătoare funcției militare/de poliție/de penitenciare pe care este încadrat în țară sau, la alegere, media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate anteriori plecării în misiune, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie.

(5) Pentru personalul care a fost detașat în afara instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională, la determinarea bazei de calcul folosite pentru stabilirea pensiei militare de stat conform alin. (1), se utilizează salariile lunare corespunzătoare funcției exercitate, la care se adaugă drepturile de soldă/salariu plătite de instituțiile din care aceștia au fost detașați.

(6) La determinarea bazei de calcul folosite pentru stabilirea pensiei militare de stat conform alin. (1), pentru perioadele în care personalul a exercitat o funcție de demnitate publică se utilizează media drepturilor salariale lunare corespunzătoare funcției exercitate. În cazul personalului suspendat ca urmare a exercitării unei funcții de demnitate publică, se poate utiliza, la alegere, media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate anteriori datei suspendării.

(7) Pentru soțul/soția, militar, polițist sau funcționar public cu statut special, aflat/aflată în concediu fără plată pentru a-și urma soția/soțul trimisă/trimis în misiune permanentă în străinătate, în ultimii 5 ani anteriori îndeplinirii vârstei standard de pensionare, se utilizează ca bază de calcul media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, la alegere, din ultimii 5 ani de activitate anterior intrării în concediu fără plată, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie.

(8) Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei de urmaș, în cazul în care decesul susținătorului a survenit înaintea îndeplinirii condițiilor pentru obținerea unei pensii, este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază de către susținător în 6 luni consecutive din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie, la alegerea beneficiarilor pensiei de urmaș.

(9) În situația în care titularul/susținătorul nu a realizat venituri cel puțin 6 luni consecutive, baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei o reprezintă media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază de către titular/susținător în lunile de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizată la data deschiderii drepturilor de pensie.

(10) Alegerea perioadei care se ia în considerare la stabilirea bazei de calcul al pensiei militare de stat se poate face o singură dată.

(11) La determinarea soldelor/salariilor lunare brute nu se au în vedere dispozițiile Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare.»

5. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 29

(1) Cuantumul pensiei de serviciu se determină în procente din baza de calcul, astfel:

a) militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, cu vechime cumulată conform art. 3 lit. f) de cel puțin 25 de ani, beneficiază, la împlinirea vârstei prevăzute de lege, de pensie

de serviciu, în cuantum de 65% din baza de calcul prevăzută la art. 28;

b) pentru fiecare an care depășește vechimea prevăzută la lit. a), la cuantumul pensiei se adaugă câte 1% din baza de calcul prevăzută la art. 28.

(2) De pensie de serviciu beneficiază și militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, în condițiile legii, cu o vechime cumulată de până la 25 de ani, cuantumul pensiei fiind diminuat cu 1% din baza de calcul prevăzută la art. 28 pentru fiecare an care lipsește din această vechime.

(3) Cuantumul pensiilor militare de stat stabilite în baza prevederilor art. 19 și 26 se determină proporțional cu numărul anilor de vechime în serviciu, la care se adaugă sporurile prevăzute la art. 24, în raport cu vechimea prevăzută la alin. (2).»

6. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 30

Pensia stabilită, recalculată și actualizată în condițiile prezentei legi nu poate fi mai mare decât 85% din baza de calcul prevăzută la art. 28.»»

30. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 1 alin. (5), potrivit căruia „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 73 alin. (3) lit. p), potrivit căruia regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială se reglementează prin lege organică, și art. 115 alin. (4) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

31. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că referitor la dispozițiile art. 28 din Legea nr. 223/2015 s-a mai pronunțat prin deciziile nr. 349 și nr. 350 din 22 mai 2018, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 22 august 2018, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Referitor la dispozițiile art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, criticate atât din punctul de vedere al neconstituționalității extrinseci, cât și din punctul de vedere al neconstituționalității intrinseci, Curtea s-a pronunțat prin deciziile nr. 652* și nr. 656** din 30 octombrie 2018, nepublicate la data pronunțării acestei decizii, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a acestora.

32. Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă privind modificarea unor prevederi ale Legii nr. 223/2015 prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, prin Decizia nr. 349 din 22 mai 2018, paragraful 17, Curtea a reținut că interdicția extinderii prerogativelor legislative delegate ale Guvernului și asupra domeniului legilor organice este prevăzută, în mod expres, de art. 115 alin. (1) din Constituție, în care se arată că „Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice”. Aceste prevederi constituționale nu au în vedere însă și ordonanțele de urgență, al căror domeniu de reglementare este delimitat de prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție. În același context, Curtea a amintit că, prin Decizia nr. 27 din 10 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 10 aprilie 1998, a statuat în sensul că „ordonanța, fiind expresia unei delegări legislative, în mod necesar implică și posibilitatea modificării sau abrogării legilor în vigoare, în funcție de limitele abilitării legislative [...]”. De asemenea, prin Decizia nr. 102 din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 11 decembrie 1995, Curtea a reținut că prin ordonanțe Guvernul

poate „să reglementeze primar, să modifice sau să abroge reglementarea existentă”.

33. Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă privind încălcarea art. 1 alin. (4) și art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, prin adoptarea de către Guvern a Ordonanței de urgență nr. 57/2015, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece Guvernul poate adopta, pe de-o parte, ordonanțe simple, în domenii care nu fac obiectul legilor organice, în baza unei legi speciale de abilitare, lege care va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite aceste ordonanțe, în temeiul art. 115 alin. (1) (3) din Constituție, iar, pe de altă parte, ordonanțe de urgență, numai în situații extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată, cu obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora, în temeiul art. 115 alin. (4)—(6) din Legea fundamentală. Cât privește ordonanțele de urgență, Legea fundamentală prevede condiții diferite, reglementate de art. 115 alin. (4)—(6), care nu se referă însă și la interdicția reglementării în domeniul legilor organice. Prin urmare, și critica referitoare la încălcarea art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, potrivit căruia protecția socială se reglementează prin lege organică, este neîntemeiată.

34. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, raportată la dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, din perspectiva lipsei situației extraordinare care a determinat emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Curtea reține că în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 modificările aduse Legii nr. 223/2015 au fost justificate de faptul că în cuprinsul acestei legi „există prevederi arbitrare în interpretare care pot determina diferențieri de tratament aplicabil pensionarilor în etapa de stabilire, recalculare și/sau actualizare a pensiilor militare de stat”, iar „în condițiile neadoptării măsurilor de modificare și completare a Legii nr. 223/2015, este imposibilă emiterea normelor juridice de rang inferior și există riscul apariției unui nou val de litigii de anvergura celui din anii 2010—2012”. Curtea apreciază că situația extraordinară care a impus reglementarea de urgență a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 are în vedere consecințele neconstituționale pe care le atrage o reglementare care este susceptibilă de a genera tratamente diferite pentru persoane aflate în situații identice și față de care apariția unui val semnificativ de litigii este doar un efect secundar. O reglementare neclară, care are ca efect interpretări arbitrare, este contrară nu doar prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, dar și principiului constituțional al egalității în drepturi, potrivit căruia persoanele care se află în situații similare trebuie să se bucure de un tratament juridic identic, iar constatarea acestor consecințe, în timpul demersurilor autorităților, prilejuate de imediata intrare în vigoare a unei asemenea reglementări, justifică o intervenție legislativă imediată a Guvernului, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, destinată prevenirii acestor rezultate contrare Legii fundamentale. Așa fiind, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate nu contravin textului constituțional mai sus amintit, sens în care s-a pronunțat și prin Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018.

35. Cât privește invocarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât textele criticate ar fi lipsite de claritate și previzibilitate, Curtea reține că deschiderea dreptului la pensie este guvernată de principiul *tempus regit actum*, neputându-se considera că reglementările anterioare acestui moment, referitoare la condițiile acordării dreptului la pensie, generează o așteptare legitimă. Astfel, până la momentul pensionării, se pot succeda mai multe reglementări, care stabilesc condiții de pensionare diferite, relevantă fiind însă doar cea aplicabilă la momentul acordării acestui drept. Așa fiind, Curtea apreciază că și această critică este neîntemeiată, în același sens pronunțându-se și prin Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018.

* Decizia Curții Constituționale nr. 652 din 30 octombrie 2018 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 13 februarie 2019.

** Decizia Curții Constituționale nr. 656 din 30 octombrie 2018 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 8 martie 2019.

36. Referitor la pretinsa încălcare a art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că și această critică este neîntemeiată, deoarece dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 se aplică doar pentru viitor. Prin Decizia nr. 375 din 6 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 din 8 iulie 2005, Curtea a statuat că, în temeiul prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are dreptul și obligația să stabilească criteriile și condițiile concrete ale exercitării dreptului la pensie, inclusiv modul de calcul și de actualizare a cuantumului pensiei. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că noile reglementări „nu pot fi aplicate cu efecte retroactive, respectiv, în privința cuantumului pensiilor anterior stabilite, ci numai pentru viitor, începând cu data intrării lor în vigoare”.

37. Cât privește pretinsul tratament discriminatoriu, generat de modificările legislative criticate, prin Decizia nr. 349 din 22 mai 2018, paragrafele 23 și 24, Curtea a reținut, în acord cu cele statuate și prin Decizia nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 22 ianuarie 2007, că „situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegiu și discriminări”. De altfel, Legea nr. 223/2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data de 27 iulie 2015, dar, potrivit art. 123 din această lege, actul normativ urma să intre în vigoare la data de 1 ianuarie 2016. Însă modificările operate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au intervenit anterior intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015, astfel încât această din urmă lege nu își produsese încă efectele. Prin urmare, nu se poate susține că, în temeiul aceleiași legi, anumite categorii de pensionari au beneficiat de un tratament juridic mai favorabil.

38. Totodată, prin Decizia nr. 350 din 22 mai 2018, paragraful 17, Curtea a stabilit că pensionarii din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională reprezintă o categorie distinctă de cea a altor categorii de pensionari, beneficiari ai unor pensii speciale. Astfel, legiuitorul, instituind beneficiul unor pensii acordate în condiții mai avantajoase anumitor categorii profesionale, a înțeles să instituie reglementări diferite, diferențe care au ca fundament particularitățile acestor profesii.

39. Referitor la critica privind încălcarea art. 16 din Constituție prin instituirea plafonului pensiei de serviciu de 85% din baza de calcul, Curtea reiterează jurisprudența sa referitoare la acordarea pensiei de serviciu, de exemplu, Decizia nr. 1.284 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 25 noiembrie 2011, prin care a stabilit că pensia de serviciu este compusă, principal, din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumului pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Acordarea acestui supliment ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia. Obligația statului este aceea de a nu reduce cuantumului pensiei sub nivelul stabilit în sistemul general de pensionare, întrucât, prin calitatea de asigurat la sistemul de asigurări sociale, persoana în cauză și-a garantat dreptul la pensia de drept comun tocmai prin plata contribuțiilor. Este un drept pe care l-a obținut și realizat prin plata contribuțiilor legal datorate. De asemenea, nu există un drept constituțional la pensie de serviciu, astfel încât, cu privire la suplimentul acordat

de stat, nu se poate susține că este un drept viitor câștigat *ad aeternam* din moment ce este sub condiție.

40. Cu privire la reglementarea pensiei militare de stat, prin Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Curtea a reținut următoarele: *Caracterul stimulat al pensiei de serviciu constă, în cazul militarilor, în modul de determinare a cuantumului pensiei în raport cu salariul, respectiv cu solda avută la data ieșirii la pensie*. De asemenea, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a constatat că partea contributivă a pensiei de serviciu se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat, pe când partea care depășește acest cuantum se suportă din bugetul de stat. Mai mult, în cazul pensiilor militare, întregul cuantum al pensiei speciale se plătește de la bugetul de stat. De altfel, Decizia Curții Constituționale nr. 20 din 2 februarie 2000 a statuat că pensia de serviciu constituie „o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutelor speciale”, ceea ce demonstrează, fără drept de tăgadă, că, de fapt, acel supliment se constituie în acea compensație parțială menționată de Curte, pentru că diferențierea existentă între o pensie specială și una strict contributivă, sub aspectul cuantumului, o face acel supliment.

41. Referitor la instituirea prin lege a unui plafon al pensiei militare de stat, prin Decizia nr. 450 din 30 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iunie 2006, Curtea a constatat că dreptul la pensie este un drept fundamental, consacrat de art. 47 alin. (2) din Constituție, dar se exercită în condițiile prevăzute de lege. Astfel, legiuitorul este liber să stabilească în ce condiții și pe baza căror criterii se acordă pensia, baza de calcul și cuantumul acesteia, în raport cu situația concretă a fiecărui titular al dreptului. Legiuitorul poate să prevadă și o limită minimă a cuantumului pensiei, precum și plafonul maxim al acesteia. Norma criticată pentru neconstituționalitate prevede, ca și în cazul tuturor celorlalte tipuri de pensie de serviciu, că, indiferent de rezultatul calculului aritmetic privind adăugarea sporurilor, cuantumului pensiei acordate nu poate fi mai mare de 100% din baza de calcul. Curtea a apreciat că această reglementare nu are caracter discriminatoriu, ci reprezintă o dispoziție de plafonare a cuantumului pensiei, care se înscrie între prerogativele legiuitorului. Totodată, prin Decizia nr. 1.234 din 6 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 4 decembrie 2009, Curtea a reținut că prevederile art. 25 din Legea nr. 164/2001 instituie un principiu general valabil în sistemul public de pensii, potrivit căruia cuantumului pensiei nu poate depăși venitul. Cu respectarea acestui principiu, fiecare pensionar militar beneficiază de pensie în cuantumul rezultat în raport cu vechimea în activitate și venitul realizat anterior pensionării. Această reglementare este în perfect acord cu principiul consacrat de art. 47 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia cetățenii au dreptul la pensie și la alte drepturi de asigurări sociale, în condițiile legii. Extinderea incidenței acestui principiu și asupra sporului acordat pentru contribuția la fondul de pensie suplimentară, ca efect al prevederilor art. 48 alin. (1) din Legea nr. 164/2001, nu poate fi privită nici ea ca generând un tratament discriminatoriu, de vreme ce se aplică nediferențiat tuturor persoanelor care au dreptul să beneficieze de acest spor.

42. Ținând cont de această jurisprudență, Curtea reține că aceste considerente se aplică *mutatis mutandis* și în cazul dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 223/2015, care instituie un plafon de 85% din baza de calcul pentru cuantumului pensiei de serviciu. În același sens este și Decizia nr. 652 din 30 octombrie 2018.

43. Cât privește susținerile referitoare la pretinsa discriminare pe care dispozițiile de lege criticate o creează în raport cu alte categorii de beneficiari ai pensiilor speciale, precum și în raport cu cadrele militare pensionate sub imperiul reglementărilor anterioare, Curtea reține că diferitele categorii de beneficiari ai unor pensii speciale nu se află în situații identice, fiind supuși, de altfel, unor acte normative diferite. Legiuitorul este liber ca, având în vedere criteriile apreciate ca relevante pentru acordarea acestui tip de pensie mai favorabil, să instituie condiții diferite privind acordarea dreptului la pensie, fără ca deosebirile de tratament juridic dintre diferitele categorii socioprofessionale să aibă semnificația încălcării prevederilor art. 16 din Constituție. În același sens este și Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018.

44. Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea unor drepturi fundamentale, Curtea, prin Decizia nr. 349 din 22 mai 2018, paragrafele 21 și 22, a reținut că „cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege”. Aceste prevederi au fost interpretate în jurisprudența Curții Constituționale în sensul că acordă în exclusivitate legiuitorului „atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor [...]. Acesta, în considerarea unor schimbări intervenite în posibilitățile de acordare și dimensionare a drepturilor de asigurări sociale, poate modifica, ori de câte ori consideră că este necesar, criteriile de calcul al cuantumului acestor drepturi, dar cu efecte numai pentru viitor. Prin urmare, ține de opțiunea liberă a legiuitorului stabilirea veniturilor realizate de titularii dreptului la pensie care se includ în baza de calcul pentru stabilirea cuantumului pensiilor.” Așadar, Curtea a apreciat că dispozițiile de lege criticate, care stabilesc veniturile în funcție de care se calculează baza de calcul al pensiei militare de serviciu, nu constituie o restrângere a exercițiului drepturilor fundamentale.

45. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și

considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

46. Cu privire la critica referitoare la încălcarea art. 44 din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, a mai statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o în art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, noțiunii de „*bun*”, iar, prin Decizia nr. 1.284 din 29 septembrie 2011, precitată, sau Decizia nr. 977 din 12 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, a statuat următoarele: „Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil”. În aceste condiții, nu se poate constata o încălcare a dispozițiilor art. 1 din Protocolul adițional la Convenție.

47. În final, cu privire la susținerea autorului excepției din Dosarul Curții Constituționale nr. 2.360D/2017, potrivit căreia prevederile art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015, introduse prin art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, sunt neconstituționale, deoarece persoanele care doresc să se pensioneze nu au informații complete cu privire la „cuantumul veniturilor realizate lunar, la datele din buletinele de calcul valorificate pentru emiterea unei decizii, aceste date fiind detaliate numai în statele de plată existente în arhivele Ministerului Apărării Naționale (la care nu au acces)”, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită. Astfel, pe de o parte, autorul excepției nu a indicat ce texte sau principii constituționale ar fi încălcate de textul de lege criticat, iar, pe de altă parte, faptul că persoana care dorește să se pensioneze nu are acces la informațiile privind cuantumul veniturilor sale reprezintă o chestiune de aplicare a legii de către instanța de judecată, iar nu o problemă de constituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015, introduse prin art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, potrivit căreia „*Alegerea perioadei care se ia în considerare la stabilirea bazei de calcul al pensiei militare de stat se poate face o singură dată*”.

48. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Tomoiagă în Dosarul nr. 2.237/100/2016 al Tribunalului Maramureș — Secția I civilă, de Ion Ioana în Dosarul nr. 2.706/3/2017 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și de Mihai Muscalu în Dosarul nr. 1.150/62/2017 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 40 pct. 4—6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Maramureș — Secția I civilă, Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalului Brașov — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 48

din 22 ianuarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (15) și (16)
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (15) și (16) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de către Judecătoria Sectorului 1 București în Dosarul nr. 7.775/299/2017 al Judecătoriei Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.329D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta arată că, față de susținerile instanței de judecată, care a ridicat din oficiu excepția, potrivit cărora în procedura confirmării ordonanțelor de renunțare la urmărirea penală nu pot fi administrate alte probe, singurele admisibile fiind lucrările din materialul probator și înscrisurile noi, excepția trebuie să fie respinsă, întrucât procedura în cauză nu este una ce vizează o acuzație în materie penală, ci una de confirmare a unor acte ale procurorului.

4. De asemenea, potrivit prevederilor art. 318 alin. (15) lit. a) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară poate trimite cauza la procuror pentru a se completa urmărirea penală. Dacă ar fi o problemă de constituționalitate care poate comporta discuții, aceasta ar fi constituită de prevederea art. 318 alin. (16) teza a doua din Codul de procedură penală care instituie interdicția pronunțării unei noi soluții de renunțare la urmărirea penală în cazul în care judecătorul a respins cererea de confirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală, indiferent de motivul invocat. O asemenea problemă nu face obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate, ci doar probele care pot fi administrate.

5. Totodată, mai arată că nu există un drept al părților de a beneficia de o soluție de renunțare la urmărirea penală și există mijloace similare care pot fi aplicate în faza de judecată, respectiv renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei.

6. De altfel, problema ridicată în prezenta cauză este similară cu cea care se pune la procedura plângerii împotriva soluției de clasare dispuse de procuror, unde, potrivit art. 341 alin. (51) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară verifică soluția atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror noi înscrisuri prezentate. Or, în această din urmă materie, prin Decizia nr. 204 din 3 aprilie 2018 sau Decizia nr. 530 din 11 iulie 2017, Curtea Constituțională a statuat că o astfel de soluție legislativă este constituțională.

7. În concluzie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 3 aprilie 2017, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea 5 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 7.775/299/2017, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (15) și (16) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată din oficiu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de confirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, judecătorul de cameră preliminară susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, sens în care pornește de la o premisă faptică arătând că, potrivit art. 318 alin. (15) din Codul de procedură penală, singurele probe admisibile sunt **lucrările și materialul din dosarul de urmărire penală și înscrisurile noi**. Drept urmare, înregistrările audiovideo nu pot fi vizionate în cursul procedurii de confirmare a soluției de renunțare întrucât, potrivit art. 135 din Codul de procedură penală, sunt mijloace materiale de probă. Prin urmare, deși judecătorul a luat act că aceste probe există fizic, fiind depuse la dosarul cauzei, nu le-a putut viziona și valorifica în consecință.

10. Așa fiind, judecătorul de cameră preliminară se vede pus în situația de a adopta una dintre trei posibile variante de soluționare a cauzei. Astfel, ar putea, invocând dispozițiile art. 20 alin. (2) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 23 din 20 ianuarie 2016, să încuviințeze administrarea mijloacelor materiale de probă constând în înregistrările audiovideo ale evenimentului și să soluționeze cererea în consecință, arătând că proba este una esențială și de natură a lămuri contradicțiile existente în materialul de urmărire penală. **Altfel spus, judecătorul ar proceda la administrarea de probe inadmisibile din perspectiva dreptului pozitiv intern**. Fără a nega oportunitatea adoptării acestei abordări, judecătorul apreciază că nu este o situație de normalitate constituțională recurgerea la principiile dreptului internațional pentru a înlătura deficiențele sistemului intern de drept.

11. În cea de-a doua variantă, judecătorul de cameră preliminară, constatând că nu se poate lămuri suficient în baza probelor admisibile, *ar putea desființa soluția de renunțare la urmărirea penală și trimite cauza la procuror pentru a începe sau completa urmărirea penală ori, după caz, pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală*. Judecătorul constată însă că, potrivit art. 318 alin. (16) din Codul de procedură penală, o nouă renunțare nu mai poate fi dispusă în respectiva cauză, indiferent de motivul invocat, iar într-o asemenea ipoteză este ușor de observat că o neglijență a organelor de urmărire penală în motivarea și probarea soluțiilor dispuse creează intimatului o situație juridică defavorabilă, suprimându-i acestuia posibilitatea de a beneficia de instituția renunțării la urmărirea penală.

12. În cea de-a treia variantă, judecătorul de cameră preliminară ar putea soluționa cauza în baza probelor admisibile potrivit dispozițiilor art. 318 alin. (15) din Codul de procedură penală și confirma renunțarea la urmărirea penală. O astfel de ipoteză duce în derizoriu întreaga procedură de confirmare și o transformă într-un simulacru în care judecătorul este forțat să aplice raționamentul *in dubio pro reo* și să urmeze soluția propusă de către organele de urmărire penală, fără a se lămurii și a determina efectiv dacă există interesul public în a urmări fapta săvârșită.

13. Așadar, judecătorul consideră că neîndeplinirea corectă a obligațiilor de către organele de urmărire penală le conferă acestora, pe cale indirectă, atribuții ce aparțin sferei competențelor instanțelor judecătorești, deoarece judecătorul de cameră preliminară este în esență obligat să confirme în lipsa unei verificări proprii soluția de renunțare la urmărire penală, nefiind de acceptat o ipoteză în care judecătorul ar pronunța o soluție prin care dubiul cauzat de către organele de urmărire penală ar dăuna intimatului.

14. În concluzie, instanța de judecată apreciază că legiuitorul, pe lângă obligația de a oferi oricărei persoane posibilitatea efectivă de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și a intereselor sale legitime, trebuie să imprime acestei posibilități un caracter echitabil care să confere plenitudine de exercițiu prin atingerea finalității urmărite. Mai arată că procedura referitoare la instituția renunțării la urmărirea penală este diferită de cea referitoare la instituția clasării, întrucât în această din urmă materie nu există nicio dispoziție care să împiedice organele de urmărire penală să dispună din nou clasarea cauzei în cazul în care, din probele noi administrate ulterior trimiterii cauzei la parchet, rezultă că este incident unul dintre impedimentele prevăzute de art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

16. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, limitarea mijloacelor de probă este justificată având în vedere natura acestei proceduri, care nu vizează judecarea propriu-zisă a cauzei penale, ci constituie un mijloc procedural prin care se realizează verificarea legalității și temeiniciei ordonanței procurorului de renunțare la urmărirea penală. De aceea, dispozițiile art. 318 alin. (15) din Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la un proces echitabil sau dreptul la apărare. De asemenea, stabilirea unor reguli speciale de procedură în acest caz este realizată de legiuitor în exercitarea competenței sale constituționale și nu încalcă accesul liber la justiție, Curtea Constituțională statuând în acest sens că legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege (a se vedea Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994).

17. Neajunsurile invocate de instanța de judecată, mai arată Guvernul, nu sunt o consecință a conținutului normativ al prevederilor art. 318 alin. (15) și (16) din Codul de procedură penală, ci reprezintă o posibilă aplicare defectuoasă a acestora.

18. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Astfel, faptul că în faza de urmărire penală probele ar fi fost administrate în mod deficitar sau nelegal implică incidența prevederilor art. 56 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, referitoare la competența procurorului, care constă în conducerea și controlul nemijlocit al activității de urmărire penală a poliției judiciare și a organelor de cercetare penală speciale, prevăzute de lege, și în supravegherea ca actele

de urmărire penală să fie efectuate cu respectarea dispozițiilor legale, precum și în efectuarea oricărui act de urmărire penală în cauzele pe care le conduce și le supraveghează.

19. Or, aceste activități nu țin de constituționalitatea textului legal criticat, ci, mai degrabă de modul de aplicare a legii la nivelul fazei de urmărire penală, ceea ce poate determina una dintre soluțiile indicate de legiuitor, și anume: fie admite, fie respinge cererea de confirmare formulată de procuror. În cazul în care respinge cererea de confirmare, judecătorul de cameră preliminară desființează soluția de renunțare la urmărirea penală și trimite cauza la procuror pentru a începe sau completa urmărirea penală ori, după caz, pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală, sau desființează soluția de renunțare la urmărirea penală și dispune clasarea.

20. În acest context, Avocatul Poporului apreciază că normele criticate nu aduc atingere accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil sau dreptului la apărare. Judecătorul de cameră preliminară, în cadrul procedurii de renunțare la urmărirea penală, deține suficiente garanții pentru a nu periclita drepturile consacrate de Constituție.

21. Privite dintr-o perspectivă de ansamblu, criticile de neconstituționalitate invocate țin de modul de interpretare și aplicare a legii atât în faza de urmărire penală, cât și în cadrul procedurii de renunțare la urmărirea penală. Însă interpretarea unei legi și aplicarea asupra unor cazuri concrete reprezintă competența exclusivă a instanței de judecată, singura în măsură să decidă cu privire la sensul, înțelesul și modul de aplicare a normelor criticate la situația particulară. Faptul că la dosarul de urmărire penală din cauza dedusă judecării nu există o copie a înregistrărilor pe suport magnetic sau un proces-verbal de vizionare a înregistrărilor, ceea ce ar pune în dificultate judecătorul de cameră preliminară în luarea unei decizii, nu reprezintă o problemă de constituționalitate.

22. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

24. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 318 alin. (15) și (16) cu denumirea marginală *Renunțarea la urmărirea penală* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

„(15) *Judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea și temeinicia soluției de renunțare la urmărirea penală pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a înscrisurilor noi prezentate și, prin încheiere, admite sau respinge cererea de confirmare formulată de procuror. În cazul în care respinge cererea de confirmare, judecătorul de cameră preliminară:*

a) *desființează soluția de renunțare la urmărire penală și trimite cauza la procuror pentru a începe sau a completa urmărirea penală ori, după caz, pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală;*

b) *desființează soluția de renunțare la urmărirea penală și dispune clasarea.*

(16) *Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (15) este definitivă. În cazul în care judecătorul a respins cererea de confirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală, o nouă renunțare nu mai poate fi dispusă, indiferent de motivul invocat.”*

25. Judecătorul de cameră preliminară susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 alin. (2) referitor la prioritatea reglementărilor internaționale, art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție*, art. 24 alin. (1) referitor la garantarea dreptului la apărare și art. 126 alin. (1) referitor la realizarea justiției prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, precum și dispozițiile art. 6 referitor la *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 318 alin. (15) din Codul de procedură penală dispun cu privire la competența judecătorului de cameră preliminară de a verifica legalitatea și temeinicia soluției de renunțare la urmărire penală **pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a înscrisurilor noi prezentate**, sens în care poate admite sau respinge cererea de confirmare formulată de procuror. În cazul în care acesta va respinge cererea de confirmare, va putea să desființeze soluția de renunțare la urmărire penală și fie va trimite cauza la procuror **pentru a începe sau a completa urmărirea penală ori, după caz, pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală**, fie va dispune clasarea.

27. De asemenea, prevederile art. 318 alin. (16) din Codul de procedură penală instituie în prima teză caracterul definitiv al încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară, iar în cea de-a doua teză **instituie interdicția posibilității de a se dispune o nouă renunțare dacă judecătorul a respins cererea de confirmare a soluției** dispusă inițial.

28. Cu privire la criticile formulate, Curtea constată că limitarea mijloacelor de probă, pe baza cărora judecătorul de cameră preliminară poate soluționa cererea de confirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală, este justificată, având în vedere natura juridică a acestei proceduri, care nu vizează judecarea propriu-zisă a cauzei penale, ci constituie un mijloc procedural prin care se realizează un examen al ordonanței procurorului sub aspectul legalității și temeiniciei soluției de renunțare la urmărirea penală. Ca urmare, este firesc ca, în vederea soluționării confirmării/infirmării soluției de renunțare la urmărirea penală, judecătorul de cameră preliminară să verifice, **pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a înscrisurilor noi prezentate**, care au fost avute în vedere de procuror la emiterea ordonanței de renunțare la urmărirea penală atacate, dacă această soluție a fost sau nu dispusă cu respectarea dispozițiilor legale.

29. Așa fiind, dispozițiile art. 318 alin. (15) din Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la un proces echitabil, astfel cum este acesta consfințit de prevederile constituționale și de reglementările internaționale, persoana care a făcut sesizarea, părțile, suspectul, persoana vătămată și alte persoane interesate cărora, în acord cu art. 318 alin. (12) din același cod, li se comunică ordonanța de renunțare la urmărirea penală având deplina libertate de a demonstra în fața judecătorului de cameră preliminară nelegalitatea actului atacat.

30. De asemenea, stabilirea unor reguli speciale de procedură în cazul judecării cererii de confirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală este realizată de legiuitor în exercitarea competenței sale constituționale, iar legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din

16 martie 1994). Astfel, atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „numai prin lege”. Dispozițiile art. 318 alin. (16) teza întâi din Codul de procedură penală nu aduc atingere art. 21 din Constituție, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 318 din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci legalitatea și temeinicia soluției de renunțare la urmărirea penală dispusă de procuror, nu sunt afectate dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție și la garantarea dreptului la apărare, cu atât mai mult cu cât persoanele interesate nu sunt împiedicate să își angajeze un apărător.

31. Totodată, drepturile fundamentale invocate nu sunt cu nimic îngrădite prin dispozițiile legale supuse criticilor de neconstituționalitate, din moment ce dispozițiile art. 318 alin. (15) din Codul de procedură penală reglementează soluțiile ce pot fi date de judecătorul de cameră preliminară cererii de confirmare a soluției.

32. Astfel, indiferent de soluția pronunțată, judecătorul de cameră preliminară apreciază și cu privire la probele administrate în dosarul de urmărire penală, inclusiv sub aspectul dacă acestea sunt sau nu suficiente pentru a fundamenta soluția organului de cercetare penală. Respingând cererea de confirmare și desființând soluția examinată, judecătorul de cameră preliminară poate să dispună fie trimiterea cauzei la procuror **„pentru a începe sau a completa urmărirea penală ori, după caz, pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală”**, fie clasarea, apreciind că sunt incidente dispozițiile art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală. În ambele situații, dreptul la un proces echitabil al petentului este pe deplin asigurat, acesta având posibilitatea să se prevaleze de toate garanțiile procesuale ce caracterizează acest drept.

33. Totodată, o reflectare a exigențelor dreptului la un proces echitabil o constituie și împrejurarea că judecătorul de cameră preliminară va putea respinge cererea de confirmare și va putea dispune trimiterea cauzei la procuror pentru a începe sau a completa urmărirea penală ori, după caz, pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală pe motiv că în cursul urmăririi penale nu au fost administrate suficiente probe care să contureze existența faptei, a vinovăției suspectului sau care să permită identificarea autorului, respectiv în situația în care procurorul nu a lămurit aspecte esențiale ale cauzei. O astfel de împrejurare o constituie și situația în care judecătorul de cameră preliminară, chiar dacă apreciază că probatoriul administrat este complet și conturează existența faptei și vinovăția persoanei față de care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală, constată că nu este întrunită condiția inexistenței interesului public.

34. Împrejurarea că, potrivit art. 318 alin. (14) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară hotărăște motivat asupra cererii de confirmare cu citarea persoanelor prevăzute la alin. (12) și cu participarea procurorului constituie încă o materializare a dreptului la un proces echitabil în condiții de contradictorialitate, garanțiile procesuale mai sus analizate reprezentând tot atâtea garanții ale realizării unei apărări eficiente, în condițiile ce rezultă din ipoteza juridică reglementată prin textul criticat.

35. De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea unor soluții legislative similare care

se regădesc în art. 335 alin. (4¹) și art. 341 alin. (5¹) din Codul de procedură penală referitoare la procedura de confirmare a legalității și temeiniciei ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale, precum și la procedura de soluționare a plângerii formulate împotriva ordonanței de clasare, legiuitorul prevăzând și pentru aceste situații că judecătorul de cameră preliminară se pronunță pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror noi înscrisuri prezentate. În acest sens, prin Decizia nr. 204 din 3 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 18 iulie 2018, paragraful 15, instanța de contencios constituțional a statuat că „limitarea mijloacelor de probă, pe baza căreia judecătorul de cameră preliminară poate soluționa plângerea formulată împotriva soluțiilor de neurmărire sau de netrimiteră în judecată, este justificată, având în vedere natura juridică a acestei plângeri, care nu vizează judecarea propriu-zisă a cauzei penale, ci constituie un mijloc procedural prin care se realizează un examen al ordonanței procurorului, atacate sub aspectul legalității acesteia. Ca urmare, este firesc ca, în vederea soluționării plângerii, instanța să verifice, pe baza materialului și a lucrărilor existente în dosarul cauzei, care au fost avute în vedere de procuror la emiterea ordonanței de neurmărire/netrimiteră în judecată atacate, dacă această soluție a fost sau nu dispusă cu respectarea dispozițiilor legale.”

36. În concluzie Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (15) și alin. (16) teza întâi din Codul de procedură penală este neîntemeiată.

37. De asemenea, potrivit art. 318 alin. (16) teza a doua din Codul de procedură penală, „*În cazul în care judecătorul a respins cererea de confirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală, o nouă renunțare nu mai poate fi dispusă, indiferent de motivul invocat.*” Prin urmare, indiferent de soluția și motivele pentru care s-a dispus respingerea cererii de confirmare a renunțării la urmărirea penală, o nouă ordonanță de renunțare nu mai este posibilă.

38. Instanța de judecată a criticat această prevedere, deoarece legiuitorul, pe lângă obligația de a oferi oricărei persoane posibilitatea efectivă de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și a intereselor sale legitime, trebuie să imprime acestei posibilități un caracter echitabil, care să confere plenitudine de exercițiu prin atingerea finalității urmărite. În acest sens, făcând o comparație cu procedura clasării, a arătat că în această din urmă materie nu există nicio

dispoziție care să împiedice organele de urmărire penală să dispună din nou clasarea cauzei în cazul în care, din probele noi administrate ulterior trimiterii cauzei la parchet, rezultă că este incident unul dintre impedimentele prevăzute de art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală.

39. Examinând această critică, Curtea constată că dispozițiile art. 318 alin. (16) din Codul de procedură penală reglementează cu privire la imposibilitatea pronunțării unei noi soluții de renunțare la urmărirea penală după ce judecătorul de cameră preliminară a respins anterior o cerere de confirmare similară. Judecătorul de cameră preliminară a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (16) teza a doua din Codul de procedură penală într-o cauză în care a fost investit pentru prima dată cu o cerere de confirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală.

40. Având în vedere acest cadru procesual Curtea constată că, în cazul de față, judecătorul de cameră preliminară nu a fost sesizat pentru a doua oară cu o cerere de confirmare a unei noi ordonanțe de renunțare la urmărirea penală. Prin urmare, prevederile art. 318 alin. (16) teza a doua din Codul de procedură penală nu au legătură cu soluționarea cauzei în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens, cu privire la soluția inadmisibilității unor excepții de neconstituționalitate ce vizează dispoziții legale referitoare la o procedură ulterioară celei în care se află cauza, Curtea Constituțională s-a pronunțat în numeroase ocazii. Astfel, examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 din Codul de procedură penală, Curtea a reținut că acestea reglementează contestația în procedura camerei preliminare și, întrucât cauza în care a fost invocată această excepție a vizat procedura de constatare a legalității sesizării instanței, a legalității administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, Curtea a statuat că dispozițiile legale criticate (respectiv art. 347 din Codul de procedură penală) nu au legătură cu soluționarea cauzei (a se vedea Decizia nr. 472 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 10 august 2015, paragraful 17, Decizia nr. 166 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 21 aprilie 2015, paragraful 24, și Decizia nr. 34 din 23 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 26 iunie 2018, paragrafele 23—25).

41. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de către Judecătoria Sectorului 1 București în Dosarul nr. 7.775/299/2017 și constată că dispozițiile art. 318 alin. (15) și alin. (16) teza întâi din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (16) teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 50

din 22 ianuarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 221 alin. (6)
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 221 alin. (6) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu și de Omar Raman Rizgar în Dosarul nr. 1.579/63/2017/a1.4 al Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.364D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că în sală se află doamna traducător autorizat de limbă engleză Oana Răican.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că pentru soluționarea acestei excepții trebuie mai întâi să se stabilească modul în care se aplică dispozițiile legale criticate și dacă acestea au legătură cu soluționarea cauzei și, în final, dacă excepția este întemeiată.

5. Instanța de sesizare susține că sunt încălcate prevederile art. 23 și art. 53 din Constituție, iar autorul excepției susține că ar fi încălcate prevederile art. 26 din Legea fundamentală și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece o persoană care este supusă măsurii arestului la domiciliu nu poate face o cerere de modificare a obligațiilor care îi sunt impuse.

6. Potrivit prevederilor art. 208¹ din Codul de procedură penală, text care se aplică tuturor măsurilor preventive, instanța trebuie să se pronunțe și cu privire la conținutul obligațiilor care intră în conținutul măsurii preventive. Rezultă că, deși instanța de judecată are o astfel de posibilitate, persoana supusă măsurii preventive nu poate solicita modificarea conținutului obligațiilor la care este ținută.

7. Așa fiind, apreciază că excepția ar trebui respinsă ca inadmisibilă, motivat de împrejurarea că instanța de fond, după ce a constatat existența acestor probleme în aplicarea textului, fără a invoca vreun temei legal, a procedat la soluționarea pe fond a excepției în sensul că a examinat dacă, în acea cauză concretă, interdicția impusă persoanei aflate sub măsura arestului la domiciliu de a lua legătura cu concubina sa este una justificată. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, o decizie de admitere trebuie să producă un efect concret în cauza în care a fost invocată excepția. Or, în cauza de față admiterea excepției nu ar putea să producă niciun efect, deoarece cauza a fost soluționată pe fond și cererea a fost respinsă. Lipsa acestui posibil efect concret al unei eventuale decizii de admitere a Curții Constituționale ar trebui să conducă la inadmisibilitatea excepției de neconstituționalitate.

8. Pe fondul excepției, reprezentantul Ministerului Public apreciază că, prin imposibilitatea formulării unei cereri de modificare a conținutului obligației prevăzute de art. 221 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală, există o limitare

nejustificată a dreptului la viață privată coroborat cu dreptul de acces la o instanță și, prin urmare, se impune admiterea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 5 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.579/63/2017/a1.4, **Tribunalul Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 221 alin. (6) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată atât din oficiu de către instanța de judecată, cât și de inculpatul Omar Raman Rizgar în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cereri de modificare a conținutului măsurii arestului la domiciliu.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate, instanța din oficiu** susține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 221 alin. (6) din Codul de procedură penală este întemeiată, aceste prevederi contravenind dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (1) și art. 53. Astfel, dispozițiile procedurale contestate nu prevăd și dreptul inculpatului ca, la cererea scrisă și motivată a acestuia, să i se poată permite modificarea obligațiilor impuse pe perioada măsurii arestului la domiciliu.

11. De asemenea, prin dispozițiile art. 208¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul a prevăzut posibilitatea cenzurării în cadrul procedurii de verificare a măsurilor preventive potrivit art. 207 și art. 208 din Codul de procedură penală, modificarea obligațiilor din conținutul acestora.

12. În acest context, judecătorul de cameră preliminară apreciază că legiuitorul a lăsat această posibilitate în privința măsurii arestului la domiciliu numai organului judiciar, din moment ce dispozițiile art. 221 alin. (6) din Codul de procedură penală exclud această posibilitate, cu atât mai mult cu cât, din lecturarea integrală a art. 221 din același cod nu se poate identifica vreo dispoziție procedurală care să permită titularului dreptului, în calitate de subiect procesual cu privire la exercitarea unor drepturi, să aibă un rol activ.

13. De aceea, se apreciază că organul judiciar nu se poate substitui, în temeiul rolului activ conferit de art. 5 din Codul de procedură penală, părților, subiecților procesuali, cu privire la exercitarea drepturilor acestora, care au un caracter personal.

14. **Prin lăsarea numai a posibilității organului judiciar de modificare a conținutului unei măsuri preventive, în condițiile în care textul criticat nu prevede această posibilitate și pentru partea interesată în cauză, se pune problema echitabilității procedurii, a caracterului discriminatoriu și a proporționalității.**

15. Dreptul de a sesiza acest aspect trebuie să fie garantat pentru persoana căreia i s-a restricționat un drept, prin însăși prevederea lui în lege, pentru că numai în acest caz se poate aprecia echitabilitatea unei proceduri.

16. Totodată, judecătorul de cameră preliminară a mai constatat că dispozițiile art. 208¹ din Codul de procedură penală nu pot transfera această posibilitate persoanei de a formula o cerere pentru modificarea obligațiilor din conținutul măsurilor preventive.

17. În concluzie, caracterul limitat și temporal al ingerinței nu poate fi verificat decât de organul judiciar, aspect ce atrage o procedură neechitabilă și care creează neproporționalitate între restricție și situația care a determinat-o inițial, prin necenzurarea ei la timp.

18. De asemenea, inculpatul Omar Raman Rizgar susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale, arătând că înlocuirea sau înlăturarea unor obligații, ca instituție juridică ce operează în domeniul măsurilor preventive, ar trebui să fie posibilă (așa cum legiuitorul a reglementat în conținutul măsurii preventive a controlului judiciar) tocmai datorită naturii procesului penal, definit ca un complex de acte succesive, cu o desfășurare progresivă, care au drept scop pronunțarea unei soluții juste în legătură cu conflictul de drept supus soluționării.

19. Această omisiune a legiuitorului de a da posibilitatea părților sau instanței, din oficiu, de a înlocui sau de a înlătura o obligație impusă conținutului arestului la domiciliu contravine art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 26 din Constituție în sensul în care autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă și privată a persoanelor.

20. Raportând condițiile art. 53 din Constituție la prezenta cauză, se susține că ingerința generată de măsura arestului la domiciliu și omisiunea legiuitorului de a permite modificarea unor obligații afectează în mod direct drepturi fundamentale, respectiv dreptul la libertate individuală, viață intimă, familială și privată.

21. Ingerința analizată nu este proporțională cu cauza care a determinat-o, întrucât dispunerea măsurii arestului la domiciliu cu obligațiile aferente acesteia, în procedura de cameră preliminară, fără a se reglementa posibilitatea înlăturării acestor obligații, nu asigură un proces echitabil așa cum acesta este reglementat de art. 6 din Convenție.

22. Din moment ce autoritățile publice pot recurge la restrângerea exercițiului unor drepturi în lipsa unor alte soluții, pentru salvagardarea valorilor statului democratic, este normal ca tot aceste autorități să poată modifica aceste obligații în funcție de faza procesuală în care se regăsește persoana respectivă.

23. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

24. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 221 alin. (6) din Codul de procedură penală este, în principal, inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată. Astfel, autorul acesteia critică textul pentru ceea ce nu conține, solicitând adoptarea unei noi soluții legislative. Or, acceptarea acestui punct de vedere echivalează cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, lucru care contravine art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

25. În subsidiar se arată că art. 26 din Constituție garantează dreptul la viață intimă, familială și privată și că acest drept nu este unul absolut, legea stabilind condițiile exercitării sale. În stabilirea limitelor acestui drept, legiuitorul infraconstituțional este ținut să respecte prevederile art. 53 din Constituție care stabilește condițiile pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor art. 26 din Constituție, câtă vreme limitarea dreptului la viață intimă, familială și privată prin instituirea unor măsuri preventive este făcută și cu respectarea prevederilor art. 53 din Constituție — arestul la domiciliu este o măsură preventivă prevăzută de lege și poate fi dispusă dacă există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii unei alte infracțiuni.

26. În plus, dispozițiile art. 221 alin. (6) din Codul de procedură penală se coroborează cu prevederile art. 207—208 din același cod referitoare la verificarea măsurilor preventive în procedura de cameră preliminară și la verificarea măsurilor preventive în cursul judecății. Potrivit art. 208¹ din Codul de procedură penală, în cadrul procedurii de verificare a măsurilor preventive potrivit art. 207 și art. 208 se poate dispune și modificarea obligațiilor din conținutul acestora.

27. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

28. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

29. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 221 alin. (6) din Codul de procedură penală cu denumirea marginală *Conținutul măsurii arestului la domiciliu*, care au următorul conținut: „*La cererea scrisă și motivată a inculpatului, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, prin încheiere, îi poate permite acestuia părăsirea imobilului pentru prezentarea la locul de muncă, la cursuri de învățământ sau de pregătire profesională ori la alte activități similare sau pentru procurarea mijloacelor esențiale de existență, precum și în alte situații temeinic justificate, pentru o perioadă determinată de timp, dacă acest lucru este necesar pentru realizarea unor drepturi ori interese legitime ale inculpatului.*”

30. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 23 alin. (1) referitor la libertatea individuală, art. 26 referitor la *Viața intimă, familială și privată* și art. 53 referitor la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, precum și dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

31. Examinând excepția de neconstituționalitate astfel formulată, Curtea constată că judecătorul de cameră preliminară critică, în esență, dispozițiile art. 221 alin. (6) din Codul de procedură penală, deoarece nu prevăd și posibilitatea ca modificarea obligațiilor impuse pe perioada măsurii arestului la domiciliu să se poată dispune și la cererea scrisă și motivată a inculpatului, cu atât mai mult cu cât, prin dispozițiile art. 208¹ din Codul de procedură penală, o astfel de modificare a obligațiilor poate surveni numai din oficiu în cadrul procedurii de verificare a măsurilor preventive, inculpatul neavând posibilitatea să ceară acest lucru. De asemenea, autorul excepției Omar Raman Rizgar susține că dispozițiile legale criticate nu conferă părților sau instanței din oficiu posibilitatea de a înlocui sau de a înlătura o obligație impusă în conținutul măsurii arestului la domiciliu.

32. Analizând aceste critici, Curtea constată că, dintre măsurile preventive consacrate de art. 202 alin. (4) din Codul de procedură penală, **doar controlul judiciar, controlul judiciar pe cauțiune și arestul la domiciliu sunt susceptibile de atașarea unor obligații** și se regăsesc în:

— art. 215 alin. (1) din Codul de procedură penală referitor la *Conținutul controlului judiciar* potrivit căruia „*Pe timpul cât se află sub control judiciar, inculpatul trebuie să respecte următoarele obligații:*

a) *să se prezinte la organul de urmărire penală, la judecătorul de cameră preliminară sau la instanța de judecată ori de câte ori este chemat;*

b) *să informeze de îndată organul judiciar care a dispus măsura sau în fața căruia se află cauza cu privire la schimbarea locuinței;*”

— art. 216 alin. (3) din Codul de procedură penală referitor la *Condițiile generale ale Controlului judiciar pe cauțiune*, potrivit căruia „*Dispozițiile art. 212—215¹ se aplică în mod corespunzător;*”

— art. 221 alin. (2) din Codul de procedură penală referitor la *Conținutul măsurii arestului la domiciliu*, potrivit căruia „(2) *Pe durata arestului la domiciliu, inculpatul are următoarele obligații:*

a) *să se prezinte în fața organului de urmărire penală, a judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată ori de câte ori este chemat;*

b) să nu comunice cu persoana vătămată sau membrii de familie ai acesteia, cu alți participanți la comiterea infracțiunii, cu martorii ori experții, precum și cu alte persoane stabilite de organul judiciar.”

33. De asemenea, potrivit art. 207 și art. 208 din Codul de procedură penală, toate măsurile preventive se verifică din oficiu în procedura de cameră preliminară și în cursul judecății. Această procedură implică faptul că **inculpatul este citat** [a se vedea art. 207 alin. (2) și art. 208 alin. (2) din Codul de procedură penală], iar, în ceea ce privește măsura arestului la domiciliu, în tot cursul procedurii de cameră preliminară/judecății, **judecătorul de cameră preliminară/instanța, din oficiu, verifică periodic, dar nu mai târziu de 30 de zile și, respectiv, 60 de zile, dacă subzistă temeiurile care au determinat luarea măsurii arestului la domiciliu sau dacă au apărut temeiuri noi, care să justifice menținerea acestei măsuri, or, dacă, dimpotrivă, constată că temeiurile au încetat, revocă măsura și dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului, dacă nu este arestat în altă cauză — a se vedea art. 207 alin. (5) și (6) și art. 208 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală.**

34. Totodată, potrivit art. 208¹ din Codul de procedură penală, în cadrul acestor proceduri de verificare a măsurilor preventive în cadrul camerei preliminare și a judecății **se poate dispune și modificarea obligațiilor din conținutul acestora.** Drept urmare, având în vedere împrejurarea că, așa cum s-a arătat, inculpatul este citat, este evident că acesta **poate supune analizei judecătorului de cameră preliminară sau instanței de judecată atât aspecte legate de** inexistența temeiurilor care au determinat luarea măsurii preventive sau a temeiurilor noi ori încetarea acelor temeiuri care au determinat luarea sau prelungirea măsurii preventive, **cât și aspecte legate de modificarea obligațiilor.**

35. Așa fiind, nu poate fi primită susținerea potrivit căreia este afectat dreptul la un proces echitabil, deoarece procedura mai sus arătată este una contradictorie cu citarea inculpatului, iar, în cazul în care inculpatul se află internat în spital și din cauza stării sănătății nu poate fi adus în fața judecătorului de drepturi și libertăți/judecătorului de cameră preliminară/instanței de judecată sau când, din cauză de forță majoră ori stare de necesitate, deplasarea sa nu este posibilă, verificarea va fi analizată în lipsa inculpatului, dar numai în prezența avocatului acestuia, căruia i se dă cuvântul pentru a pune concluzii — a se vedea art. 207 alin. (3), art. 208 alin. (3), art. 235 alin. (4)—(6) și art. 204 alin. (7) teza finală din Codul de procedură penală care se aplică în mod corespunzător.

36. Nu poate fi primită nici critica potrivit căreia este afectată echitabilitatea procedurii prin aceea că obligațiile din conținutul măsurii arestului la domiciliu nu pot fi cenzurate decât cu prilejul verificării sale periodice, deoarece, potrivit art. 205 și art. 206 din Codul de procedură penală, legiuitorul a instituit posibilitatea

contestării **tuturor încheierilor prin care se dispune asupra măsurilor preventive în procedura camerei preliminare și în cursul judecății.** Astfel, **împotriva încheierilor prin care judecătorul de cameră preliminară/instanța dispune asupra măsurilor preventive** (care implică pe lângă luarea, menținerea, revocarea, încetarea și **înlocuirea unei măsuri preventive**), inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare.

37. Drept urmare, pe calea contestației, inculpatul poate supune cenzurii unui judecător toate aspectele legate de rațiunea luării/menținerii/înlocuirii unei măsuri preventive și care implică inclusiv menținerea sau modificarea obligațiilor care fac parte din însuși conținutul acelor măsuri preventive. Așa fiind, modalitatea de reglementare a contestației împotriva încheierilor prin care se dispune asupra măsurilor preventive în procedura camerei preliminare/în cursul judecății reprezintă ea însăși o garanție a dreptului de acces liber la justiție, cu atât mai mult cu cât întreaga procedură se caracterizează prin celeritate și urgență, astfel încât stabilirea unor reguli speciale de procedură este realizată de legiuitor în exercitarea competenței sale constituționale și nu încalcă accesul liber la justiție.

38. Aceasta își are justificare în rațiunea pentru care legiuitorul a reglementat inculpatului calitatea de titular al dreptului la contestație, acesta având un interes legitim în exercitarea căii de atac prin care se asigură un control judiciar cu privire la măsurile preventive de natură a afecta drepturi și libertăți fundamentale. Analiza condițiilor care justifică înlocuirea măsurii arestării preventive cu cea a arestului la domiciliu — cum este cazul în speță — are în vedere aceste aspecte și nu este de natură a afecta dreptul la un proces echitabil, libertatea individuală, viața intimă familială și privată ori condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, caracterul rezonabil al măsurii preventive și al obligațiilor din conținutul său fiind apreciat prin raportare la gravitatea infracțiunii săvârșite, complexitatea și specificul cauzei, astfel încât prin durată și conținutul său să permită realizarea scopului pentru care a fost instituită, respectiv garantarea bunei desfășurări a procesului penal în toate fazele sale.

39. În sfârșit, Curtea constată că, în acord cu art. 129 referitor la *Executarea supravegherii arestului la domiciliu* din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, după consultarea inculpatului, organul de supraveghere întocmește un program care cuprinde modul de executare a arestului la domiciliu, obligația de informare în situația părăsirii locuinței în cazuri urgente, precum și, după caz, condițiile de părăsire, deplasare și revenire la locuință, care i se comunică, de îndată, sub semnătură.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de către Tribunalul Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori și de Omar Raman Rizgar în Dosarul nr. 1.579/63/2017/a1.4 și constată că dispozițiile art. 221 alin. (6) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aducerea la cunoștința publică a sectorului cadastral din unitatea administrativ-teritorială Poienarii de Muscel din județul Argeș în care se derulează lucrări de înregistrare sistematică

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aduce la cunoștința publică derularea lucrărilor de înregistrare sistematică în sectorul cadastral nr. 33 din unitatea administrativ-teritorială Poienarii de Muscel din județul Argeș.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică este prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

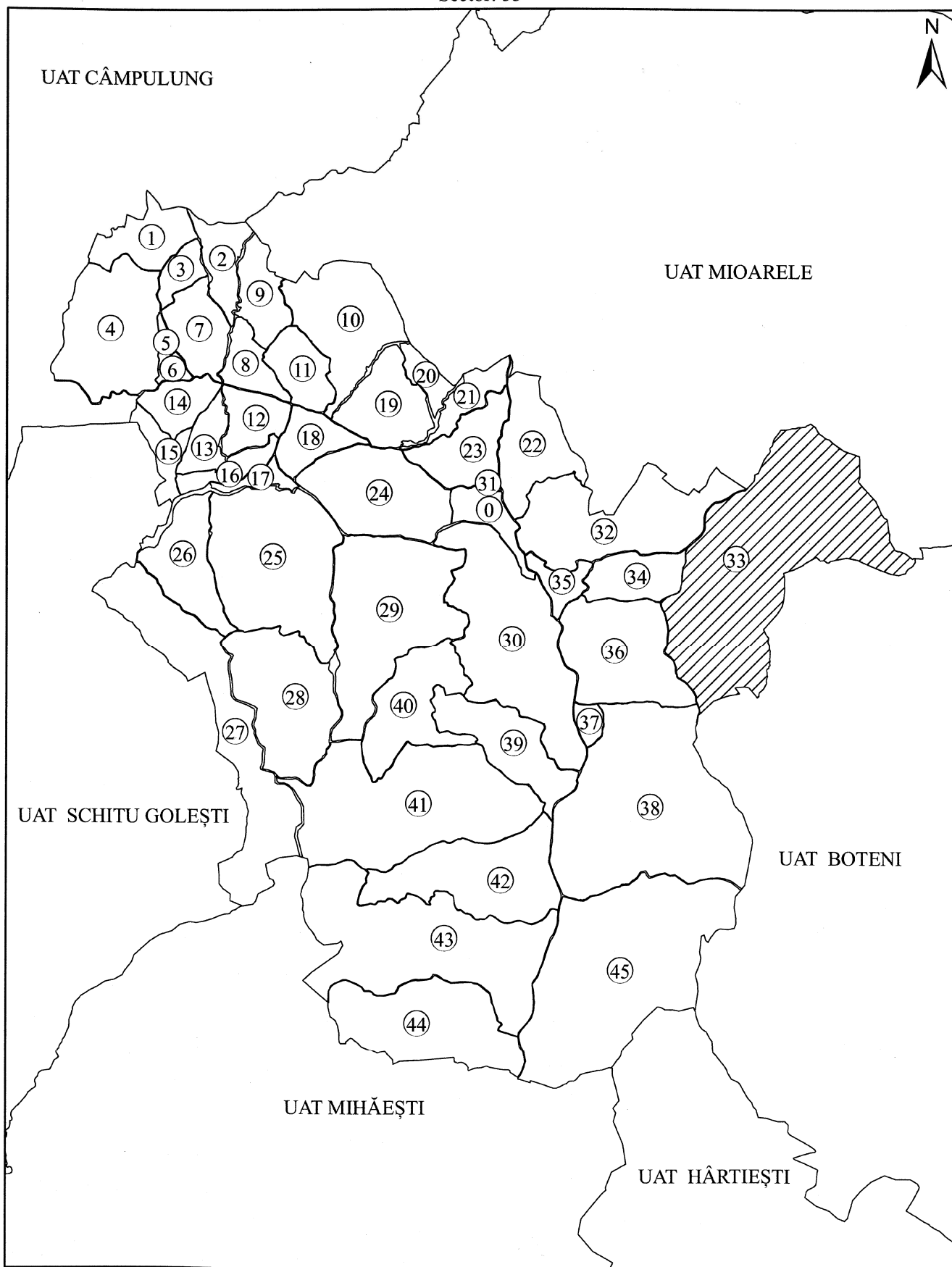
Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 21 martie 2019.
Nr. 1.010.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: ARGES
 UAT: POIENARII DE MUSCEL
 Sector: 33

ORDIN

privind aducerea la cunoștința publică a sectoarelor cadastrale din unitatea administrativ-teritorială Deva din județul Hunedoara în care se derulează lucrări de înregistrare sistematică

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aduce la cunoștința publică derularea lucrărilor de înregistrare sistematică în sectoarele cadastrale nr. 5, 6, 8, 9, 42, 43, 46, 49, 50, 51, 94, 95, 96, 97, 98, 104, 105, 117, 118, 119, 134, 139, 143, 146, 150, 151, 152, 153, 162, 163, 164, 167, 168 și 169 din unitatea administrativ-teritorială Deva din județul Hunedoara.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică este prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

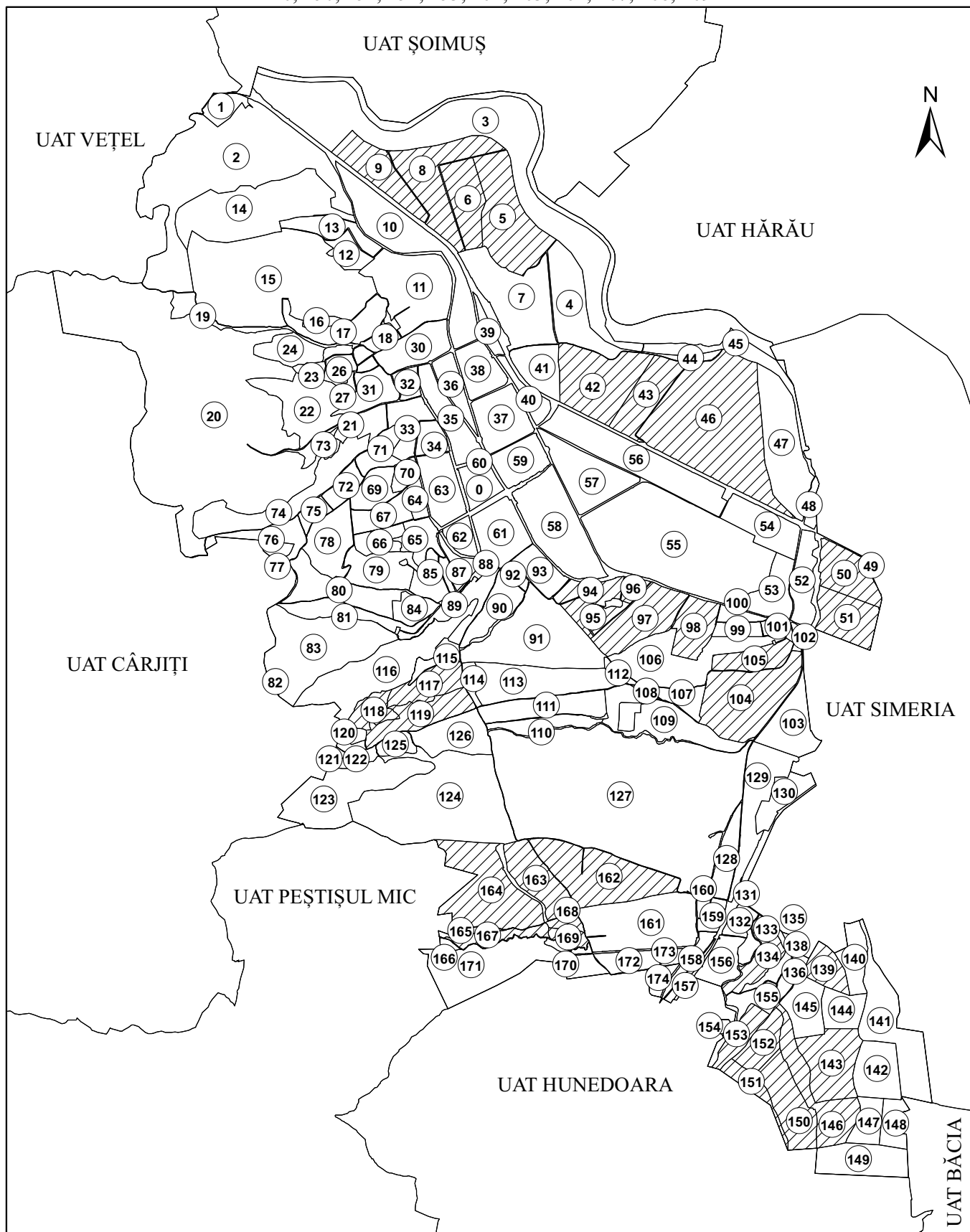
Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruș Ștefănescu

București, 21 martie 2019.
Nr. 1.011.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: HUNEDOARA
 UAT: DEVA

Sectoare: 5, 6, 8, 9, 42, 43, 46, 49, 50, 51, 94, 95, 96, 97, 98, 104, 105, 117, 118, 119, 134, 139, 143,
 146, 150, 151, 152, 153, 162, 163, 164, 167, 168, 169

ORDIN
privind aducerea la cunoștința publică
a sectoarelor cadastrale din 2 unități administrativ-teritoriale
din județul Ialomița în care se derulează lucrări
de înregistrare sistematică

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aduce la cunoștința publică derularea lucrărilor de înregistrare sistematică, pe sectoare cadastrale, în 2 unități administrativ-teritoriale din județul Ialomița, după cum urmează:

- a) unitatea administrativ-teritorială Fierbinți-Târg — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 6, 7, 8;
- b) unitatea administrativ-teritorială Movila — sectoarele cadastrale nr. 12, 17, 18, 19, 21.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică este prevăzută în anexele nr. 1 și 2 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

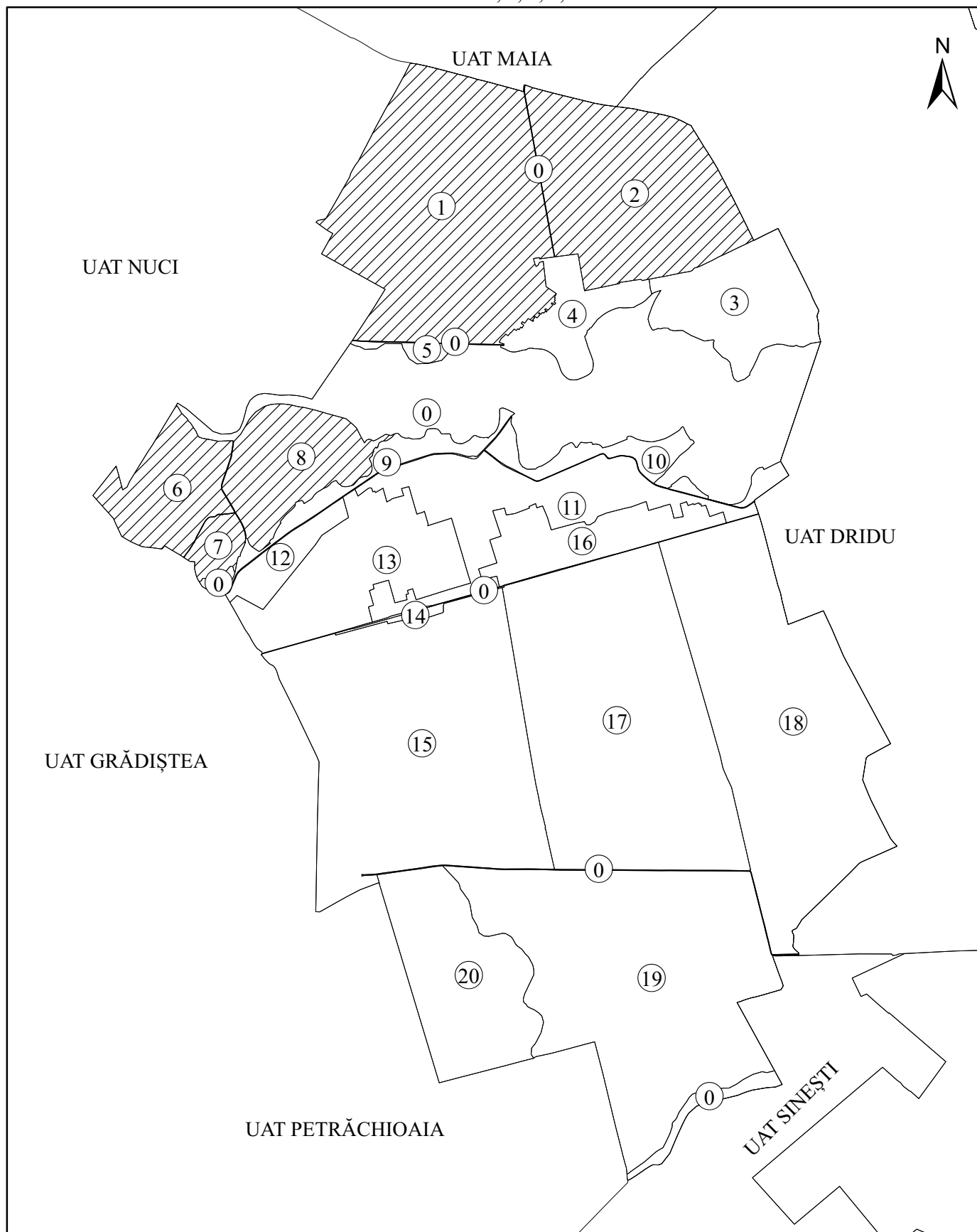
Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 21 martie 2019.
Nr. 1.012.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: IALOMIȚA
 UAT: FIERBINȚI - TÂRG
 Sectoare: 1, 2, 6, 7, 8

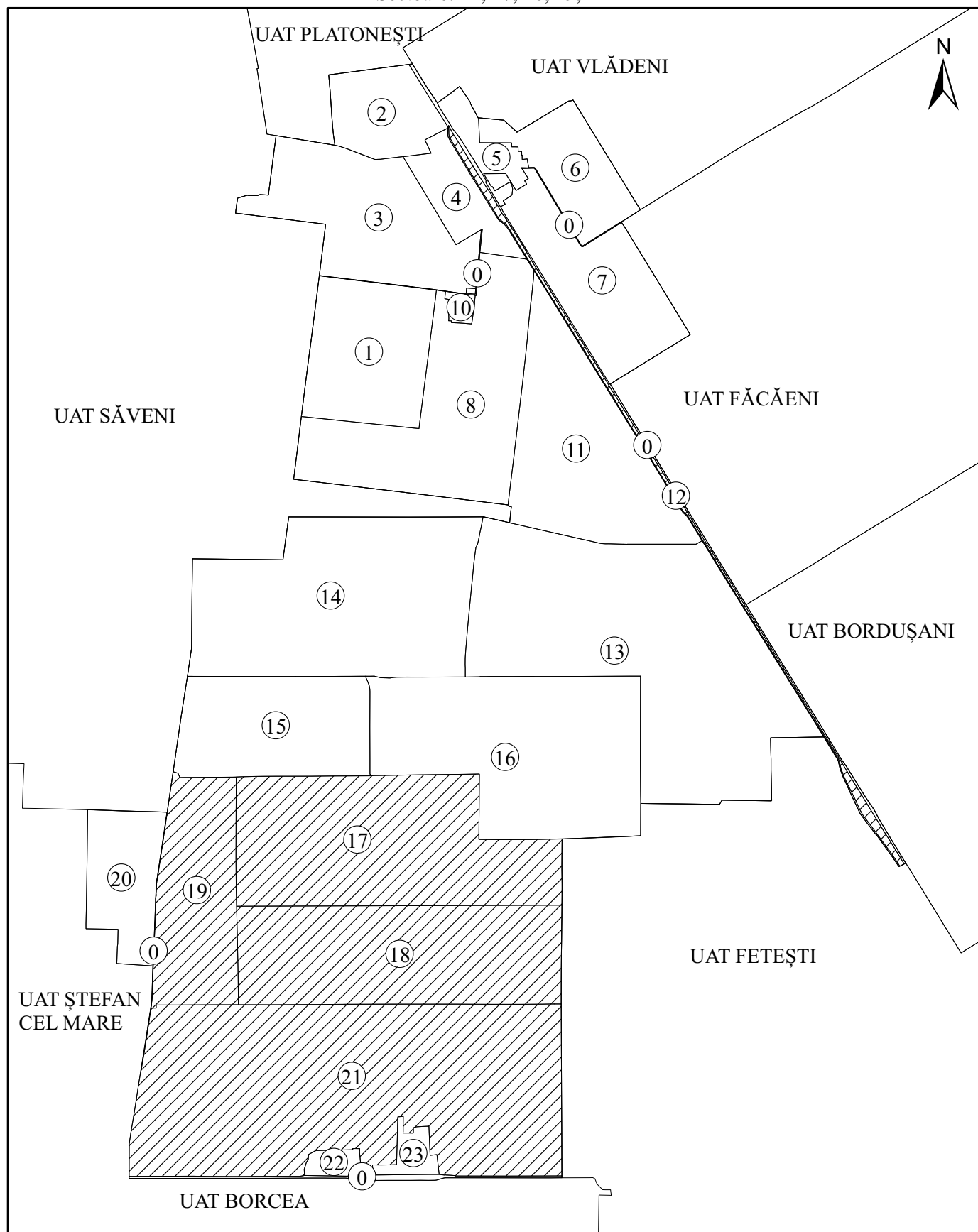

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: IALOMIȚA

UAT: MOVILA

Sectoare: 12, 17, 18, 19, 21

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**privind aducerea la cunoștința publică a sectoarelor cadastrale din unitatea administrativ-teritorială Estelnic din județul Covasna în care se derulează lucrări de înregistrare sistematică**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aduce la cunoștința publică derularea lucrărilor de înregistrare sistematică în sectoarele cadastrale nr. 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51 și 52 din unitatea administrativ-teritorială Estelnic din județul Covasna.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică este prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruș Ștefănescu

București, 25 martie 2019.
Nr. 1.021.

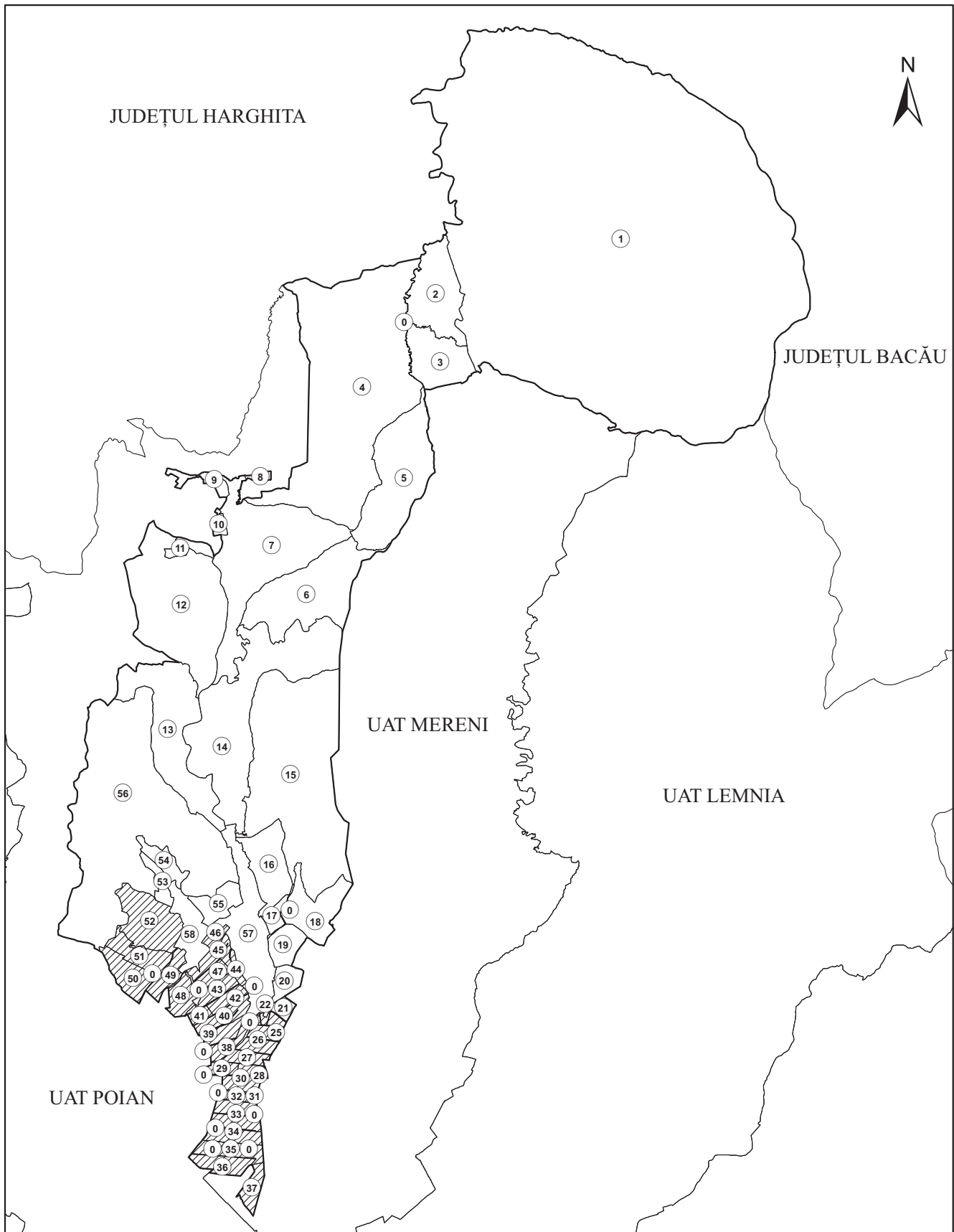
*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: COVASNA

UAT: ESTELNIC

Sectoare cadastrale: 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40,
41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51 și 52

ORDIN
privind aducerea la cunoștința publică a sectoarelor
cadastrale din 2 unități administrativ-teritoriale
din județul Mehedinți în care se derulează lucrări
de înregistrare sistematică

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aduce la cunoștința publică derularea lucrărilor de înregistrare sistematică, pe sectoare cadastrale, în 2 unități administrativ-teritoriale din județul Mehedinți, după cum urmează:

- a) unitatea administrativ-teritorială Gârla Mare — sectorul cadastral nr. 13;
- b) unitatea administrativ-teritorială Vrata — sectorul cadastral nr. 1.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică este prevăzută în anexele nr. 1 și 2*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

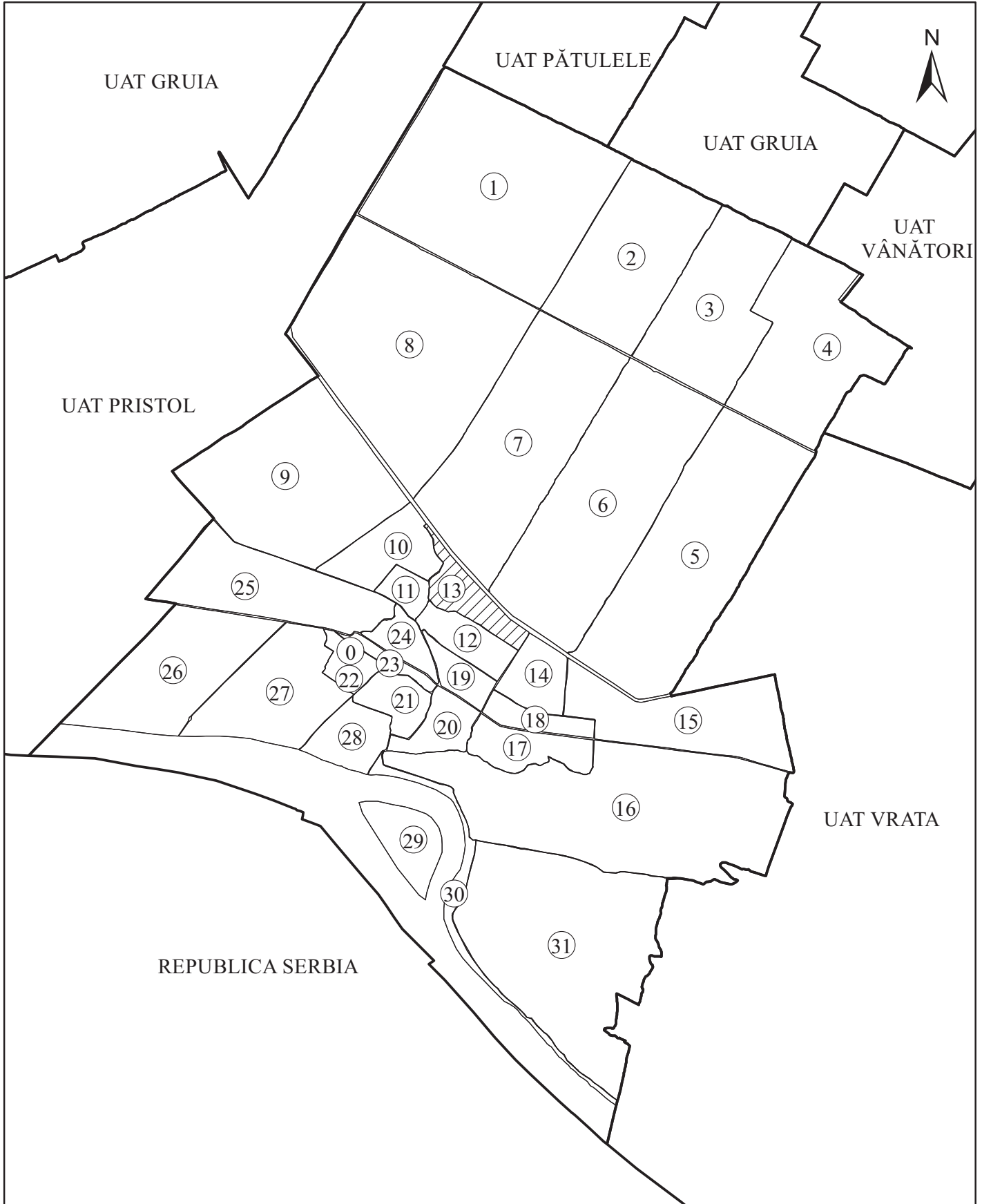
Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 25 martie 2019.

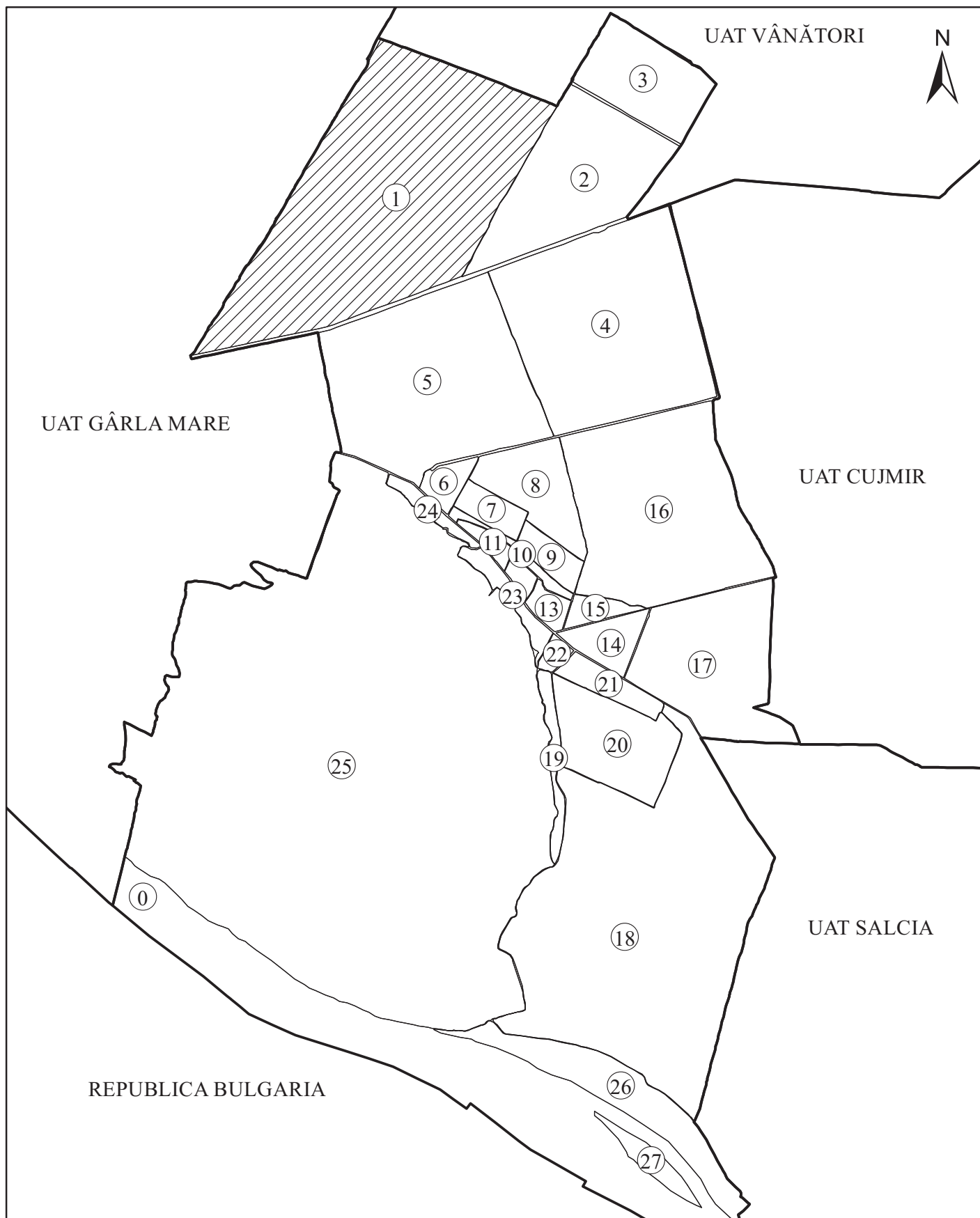
Nr. 1.022.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județ: MEHEDINȚI
UAT: GÂRLA MARE
Sector: 13

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: MEHEDINȚI
 UAT: VRATA
 Sector: 1

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular
Grădinița „Model” din satul Valea Voievozilor**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2018 privind drepturile elevilor școlarizați în unități de învățământ înființate în procesul de organizare a rețelei școlare și pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.521/2014*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie Asociației „Creștem împreună” din comuna Răzvad pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Model” din satul Valea Voievozilor,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 14 din 29.10.2018 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular evaluate în perioada 17 mai—15 iunie 2018,

în temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Model”, cu sediul în comuna Răzvad, satul Valea Voievozilor, strada Cărămidari nr. 39, județul Dâmbovița, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, program „normal” și program „prelungit”, începând cu anul școlar 2019—2020, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Model” din satul Valea Voievozilor, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Model” din satul Valea Voievozilor are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2023—2024.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ

preuniversitar particular acreditată Grădinița „Model” din satul Valea Voievozilor.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Model” din satul Valea Voievozilor este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Dâmbovița, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Asociația „Creștem împreună” din satul Valea Voievozilor, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Model” din satul Valea Voievozilor, Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial din Ministerul Educației Naționale, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Dâmbovița vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Ecaterina Andronescu

București, 26 martie 2019.
Nr. 3.763.

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.521/2014 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Județul Dâmbovița

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivel de învățământ/ Nivel de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1	Grădinița „Model”	9/15.05.2018	Asociația „Creștem Împreună”	Comuna Răzvad, satul Valea Voievozilor, str. Cărămidari nr. 39	Preșcolar				Română	PN și PP
Capacitate maximă de școlarizare* — 4 formațiuni de studiu, într-un schimb (maximum 4 formațiuni de studiu/schimb)										

* Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

O R D I N

privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Gărgărița” din comuna Mărăcineni

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2018 privind drepturile elevilor școlarizați în unități de învățământ înființate în procesul de organizare a rețelei școlare și pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrelor naționale al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației și cercetării științifice nr. 5.719/2015*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie Societatea Comercială Lady Bird — S.R.L. din localitatea Mărăcineni pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Gărgărița” din localitatea Mărăcineni,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 17 din 10.12.2018 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular evaluate în perioada 4 iunie—23 noiembrie 2018,

în temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Gărgărița”, cu sediul în comuna Mărăcineni, Strada Principală nr. 8, județul Buzău, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, program „normal” și program „prelungit”, începând cu anul școlar 2019—2020, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Gărgărița” din comuna

Mărăcineni, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Gărgărița” din comuna Mărăcineni are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2023—2024.

*) Ordinul ministrului educației și cercetării științifice nr. 5.719/2015 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița cu program prelungit „Gărgărița” din comuna Mărăcineni.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Gărgărița” din comuna Mărăcineni este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Buzău, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Societatea Comercială Lady Bird — S.R.L. din comuna Mărăcineni, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița cu program prelungit „Gărgărița” din comuna Mărăcineni, Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial din Ministerul Educației Naționale, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Buzău vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Ecaterina Andronescu

București, 26 martie 2019.

Nr. 3.764.

ANEXĂ

Județul Buzău

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivel de învățământ/ Nivel de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea/ Durată școlarizare	Limba de predare	Forma de învățământ	Nr. de clase școlarizate/număr de elevi
1	Grădinița cu program prelungit „Gărgărița”	25/05.11.2018	Societatea Comercială Lady Bird — S.R.L.	Comuna Mărăcineni, Str. Principală nr. 8, tel.: 0728/961664	Preșcolar				Română	PN și PP	3/37
Capacitate maximă de școlarizare* — 3 formațiuni de studiu/un schimb											

* Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG din municipiul Craiova

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2018 privind drepturile elevilor școlarizați în unități de învățământ înființate în procesul de organizare a rețelei școlare și pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.470/2013*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie Fundației Ecologice Green din municipiul București pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG din municipiul Craiova,

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.470/2013 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Iuând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 17 din 10.12.2018 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular evaluate în perioada 4 iunie—23 noiembrie 2018,

în temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG, cu sediul în municipiul Craiova, strada Caracal nr. 81, județul Dolj, pentru nivelul de învățământ „postliceal” (nivel 3 avansat conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nivel 5 conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare), domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificările profesionale „asistent medical generalist”, „asistent medical de farmacie”, „asistent medical balneofiziokinetoterapie și recuperare”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2019—2020, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG din municipiul Craiova, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG din municipiul Craiova are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2023—2024.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Postliceală FEG din municipiul Craiova.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală FEG din municipiul Craiova este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Dolj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Fundația Ecologică Green — Filiala București, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Postliceală FEG din municipiul Craiova, Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial din Ministerul Educației Naționale, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Dolj vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Ecaterina Andronescu

București, 26 martie 2019.
Nr. 3.765.

ANEXĂ

Județul Dolj

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivel de învățământ/ Nivel de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ	Nr. de clase școlarizate/ număr de elevi
1	Școala Postliceală FEG	27/19.11.2018	Fundația Ecologică Green Filiala București	Municipiul Craiova, str. Caracal nr. 81, tel.: 0788/424315	Postliceal/ Nivel 3 avansat (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare) Nivel 5 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Sănătate și asistență pedagogică		Asistent medical generalist Asistent medical de farmacie Asistent medical balneofiziokinetoterapie și recuperare	Română	Cu frecvență (zi)	6/113
Capacitate maxima de școlarizare* — 3 formațiuni de studiu/un schimb											

* Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

